

ره‌وشتی بانگه‌واز یکاران

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

له نووسینی

سلمان فهد العودة

ومرکزانی

باوکی مهروان

مهولز ١٤١٤ك - ١٩٩٤ز

ره‌وشتی بلک‌وازیکاران

له نووسینی

سلیمان فهد العوده

وه‌رگیرانی

باوکی مه‌روان

هه‌ولیر ١٤١٤ ک - ١٩٩٤ ز

پیشکش

ان الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره ونستهديه، ونعوذ بالله من شرور انفسنا، ومن سيئات اعمالنا، من يهده الله فهو المهتدي ومن يضلل الله فلن تجد له وليا مرشدا، واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، واشهد ان محمدا عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى اصحابه ومن سلك سبيله واهتدى بهداه وسلم تسليماً كثيراً.

شتيكى ديارو بهرچاومهكه وا نئستا له سهرتا سهرى جيهانى ئيسلامى دا ههول و تيكوشانيكى بنى ووجان ههيه بو زيندووكرده وهى گيانى ئيسلام له نيو كومه لگا ئيسلامى يه كان. ههروهها هينانه وهى بهندهمكاني خودا بو ژير سنيهرى قورئان و سوننه تى بهرزي پيغه مبهه - ﴿﴾. بو ئهه كارمهش ژماريهكى زور له گهنج و پيري ئهه ئومه ته بهيمانيان له گهه ل خوادا بهستوهو خويان به خودا فروشتوه، ئهه ههول و كارانهش له چوارچينه وهى چهنده كومه لهو ريگخراوو دهسته ولايه نى ئيسلامى دا خوى دهنويتى.

ماموستا سهلمان عوده وهكو خهه خوريكى ئهه ئيسلامه و دلسوزيكى ئهه كاروانه، به شينك له ئهركى سهر شانى خوى بهرامبهه به بانگه وازيكاران لهه كتيبه دا. به جى هيناوه.

منیش له بهر گرنگی و سوود به خشی ئەم ئامۆژگاریانه که ئیجگار
 پێویستن بۆ بانگه وازیکارانی رێگای خودا به قەدەر توانای خۆم دەستم
 دایه وەرگیرانی له عەرهبیهوه بۆ سەر زمانی کوردی به ئومیدی ئەوهی که
 بانگه وازیکارانی کورد سوودی ئی وەر بگرن و بتوانن بهم رهوشتانه
 خۆیان برازینیننه و مو به چاکترین شیوه بینه مهیدان و ئەسهی خۆیان
 تاو بدهن به ئاوازی گهیشته به رهمانهندی خودای پهروهردگار.
 و همنیش داوای ئی بووردن و چاو پووشی له خوینەری ئازیر دهکهه له
 ئاست هه ره له وه کهم کوریه که له وەرگیرانه که وه سهری هه له دایه.
 والله ولی التوفیق

وەرگیر

به‌ناوی خوا‌ی گه‌ورمو میهره‌بان

ئەم رابوونە ئیسلامیە لە ئیمەیه‌و ئیمەش بە‌شینکین لەو رابوونە،
شکو‌مه‌ندی‌ه‌که‌ی شکۆمەندی ئیمەیه‌، سەرکه‌وتنی سەرکه‌وتنی ئیمەیه‌،
وئیمەش لە هه‌موو که‌سیک د‌ل‌خوش‌ترین به‌م رابوونە!
ئەو که‌سانە‌ی که‌ توانا‌دارن ناییت ته‌نها به‌ (د‌ل‌ خو‌شی) به‌شداری ئەم
رابوونە مه‌زنه‌ بکه‌ن، هه‌ر ه‌یچ نه‌بی ئه‌م د‌ل‌ خو‌شی‌یه‌ ببیته‌ ووشه‌یه‌کی
بنیات نه‌ر، یا ئامۆزگاریه‌کی سوودبه‌خش و به‌ مه‌به‌ست یان به‌ لایه‌نی
که‌مه‌وه سهرنج راکیشانیکی ژیرانه‌و به‌سۆز ب‌یت.
به‌ریوم‌بردنی ئەم رابوونە ئیسلامیه‌ش کاری تاکه‌ که‌سیک نه‌یه‌، به‌ل‌کو
ئهرک‌یکه‌ له‌ ئەستوی ئیمه‌وه‌ هه‌ر که‌سیکی ترکه‌ خو‌به‌ موسلمان بزانی.
ده‌با ئیمه‌ش له‌م کاروانه‌ په‌یوژه‌ به‌ج‌ی نه‌مین و له‌ پیت و به‌رکه‌
ته‌که‌ی بی به‌ش نه‌بین.

دانه‌ر

پهناوی خوای گهورمو پهرومردگلر

« بنی پېشه‌ګی »

پېغه‌مبه‌ری پېشه‌وامان - ﴿ ۱۰۰ ﴾ - له پاران‌وه کانیدا دمېله‌رموو «اللهم
اهدني لاحسن الاخلاق، لا يهدي لاحسنها الا انت، واصرف عني سيئها،
لا يصرف عني سيئها الا انت، لبيك وسعديك والخير كله في يديك، والشر
ليس إليك إنا بك واليك تباركت وتعاليت».

صوسليم ريوايېتی کړېووه

★★ ★★ ★★ ★★

«اللهم إني أعوذ بك من منكرات الاخلاق والاعمال والاهواء»

ترمذی ريوايېتی کړېووه

★★ ★★ ★★ ★★

«اللهم حسنت خلقي فحسن خلقي»

ثمحمد ريوايېتی کړېووه.

★★ ★★ ★★ ★★

«اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل، والجبن والبخل والهرم والقسوة،
والغفلة والعيلة، والذلة والمسكنة، وأعوذ بك من الفقر والكفر، والفسوق
والشقاق والنفاق، والسمعة والرياء وأعوذ بك من الصمم والبكم، والجنون
والجذام والبرص وسيئ الاسقام»

المستدرك ١/ ٥٣٠-٥٣١

۲ . بهرترین خورده وشت»

خورده وشت له نیسلامدا پله و پایه یه کی بهرزی پندراوه، هر و مگو له
 فهرموده ی پیغه مبه ر ﴿﴾ هاتوو ده فهرموی: «إِنَّمَا بَعَثْتُ لَاتِمَّ
 مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ» له ریوایه تیکی تر دا به:

«إِنَّمَا بَعَثْتُ لَاتِمَّ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ»^(۱) هاتوو، ئەم فهرمودانهش ئەوه
 دهرده مخن که ئەو کاره مه زنه ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ بۆنیر دراوه ته نها
 بریتی یه له ته و او کردنی خورده وشتی بهر زنه مش سهیر نیه، چونکه ئەگر
 نیه بمانه ویت (خورده وشت) به وه لیک بد مینه وه که بریتی یه له:

★ چۆنییه تی ههلس که وت کردنی به نده له گه ل خوداو له گه ل خه لکیدا
 نه مش نایین ده گریت وه به مانا فراوانه که ی چۆن له گه ل خوی به ده پیته
 ههلس و که وت ده که ی؟

چۆن دان به تاك و ته نهایی داده نییت و ده پیه رستی وه وه شتانهش
 دوور ده که ویت وه که خوی گه وه ره زامه ندی له سه ر نیه؟
 وه چۆن له گه ل به نده مکانی خوا ههلس و که وت ده که ی؟ ئەو به ندانه که
 فریشته کان و په یغه مبه ران و پیاو چاکان و خزم و کهس و کار ده گریت وه
 نه وانه ی که مالی خوشو یستنیان

له سه رمان ههیه، چۆن ههلس و که وت ده که ی له گه ل ده که ی په رکه ی تر که
 له شه یتان و کافرو پیاو خراپ و دوو دوو مکان پیک دیت نه وانی که نه بی
 له بهر خاتری خوا خوشت نه وین و رقت لی تیان بی.

۱- (نعمه مد) ریوایه تی کر بووه، (مالك و بهزار) له کتبی (المجمع) ریوایه تیل
 کر بووه.

★ وهیان نه‌گه‌ر خوو ره‌وشت به‌مانا یه‌کی تاییه‌تی تر لیک بد‌مینه‌وه و بلین بریتی‌یه له‌ چۆنیه‌تی هه‌لس و وکه‌وت کردن له‌گه‌ل خه‌لکیدا نه‌و به‌ گویره‌ی نه‌م مانایه‌ش فهرموده‌مه‌کی پیغه‌مبه‌ر - ﴿وَلَا تَقْرَأُ﴾ - به‌رزی و گرنگی ره‌وشت له‌م ئایینه‌ به‌رۆزهدا ده‌ردمخات، هه‌روه‌کو ده‌فرموئ: «الحج عرفة»^(۱) لیرهدا مه‌به‌ست نه‌وه نیه‌ که‌حه‌ج کردن ته‌نها وه‌ستانه‌ له‌ کئیوی عه‌رفه، به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که‌ وه‌ستان له‌ عه‌رفه گرنگترین پایه‌کانی حه‌ج کردنه، وه‌کو ده‌فرموئ «الَّذِينَ النَّصِيحَةَ»^(۲) مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که‌ ئامۆزگاری کردن پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه له‌ ئایینی ئیسلامدا.

که‌ وابوو هه‌ردوو ماناکه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر هه‌و پایه‌و گرنگی ره‌وشت له‌ ئیسلام دا.

۲ - موسلمانیه‌... بانگه‌وازی‌کار»

لیرهدا پهنوێسته له‌سه‌ر موسلمان که‌ خۆی به‌ره‌وشتی به‌رز به‌راز ینێته‌وه، جا نه‌م موسلمانانه‌ بانگه‌وازی‌کار بی‌یان نا، چونکه‌ ره‌وشتی به‌رز له‌ ئامانجه‌ سه‌رمکه‌کانی نه‌م په‌یامه‌یه.

که‌ وه‌کو دیاریه‌ک بو‌ مروّفی سه‌ر ڕووی زه‌مین هاتوو وه‌ به‌ تاییه‌تی دیاری‌یه‌ بو‌ کۆمه‌لی ئیمانداران، نه‌م په‌یامه‌ مروّف به‌ره‌و رینگای راست رینمۆونی ده‌مکات، ده‌رونیان پاک ده‌مکاته‌وه، نه‌و شتانه‌یان فێر ده‌مکات که‌ نه‌یان زانیوه «هو الذي بعث في الاميين رسولا منهم ياتوا عليهم آياته، ويزكيهم، ويعلمهم الكتاب والحكمة، وان كانوا من قبل لفی ضلال مبين» — (الجمعة، ئایه‌تی: ۲)

(۱) [ترمزی، ئه‌بو‌داود، نه‌سائی، ئه‌بینوماجه، دارمی] ریاوایه‌تێان کردوو.

(۲) [موسلیم، ئه‌بو‌داود، نه‌سائی] ریاوایه‌تێان کردوو.

بهائی هر له م ئایه شهیدا (ویزکیهم) مه بهستی هاك کردنه وی دل و
 دهره نه وه په روژه مگرد نیه تی له سهر رهوشتی بهرز و هاك کردنه وی له
 خورمشتی ناشیرین.

جا نه گره رهوشتی بهرز پښو یست بیت بو تاک تاکی موسلمانان.... باشه
 دهبی چون بیت بو نه و کسه ی که خو ی به هلگری ئالای ئیسلام و
 دروشمه کانی دهرانی... و له نپو خه لکی بانگه وازی بو نه م ئیسلامه
 دمکات؟... بی گومان نه و جوړه که سانه دمکه ونه بهرچاوی تیژی خه لکو
 بهر رهخنه و رهخنه سازی خه لکوه، بویه بچو کترین هله و عیب جی
 سه رنجی خه لک دهبیت و له سه ریان گوره دمکری جا نه بی بانگه واز
 یکارانی ریگای خودا راستی بانگه وازمکه ی به خو رهوشت و ئاکاری
 جوان به سلیمینی ئازیزان:- رهوشتی بهرز و ئاکاری شیرین زور پښو یستن
 بو که سانیک که هلگری نه م په یامه ی خوان بهائی زور پښو یسته بو
 پاراستنی نه م بانگه وازو هلگریانی له تانه و ته شهر ی داخ له دلان و
 پښو یسی ناحه زان و، خه یالاتی گیله پیاو ونه فامه کان!

۴. خالیکی تره

په گپه و بښانه ویت له سهر (رهوشت) بریوین بابه ته که دزیزه دمکشی، چونکه
 چنده ما سه رچاوم له ژیر دمسندایه بو نه م باسه او مکو:

«اخلاق النبوی» که ابي الشیخ الاصبهانی نووسیویه تی وه «مکارم
 الاخلاق» که طبرانی و خرائطي نووسیویانه، وه «الاخلاق والسیره» که ابن
 حزم نووسیویه تی و، کتیبی «دستور الاخلاق فی القرآن» که محمد عبدالله
 الدران نووسیویه تی... گلنکی قریش.

خوینهری ئازیزه

ئه‌م نامیلکه‌یه ته‌ن‌ها خسته‌ن‌ه به‌رچاوو به‌بیر هه‌تانه‌وه‌ی به‌رزى و گرنكى ره‌واست و ئاكاره‌كانه، كه هه‌ست به‌گرنكى‌يان ده‌كه‌م بو موسلمانى بانگه‌واز يكار وه‌تيايدا ته‌ن‌ها باسى چه‌ند لايه‌نيكى گرنكى ئه‌م ره‌وشته‌ن‌ه‌م كردووه. سه‌رچاووش له‌سه‌ر ئه‌و باسه‌ زۆرن ئه‌وه‌ى به‌هرى زياتر لى‌ى بكوڵيته‌وه....

يه‌كه‌م - راستگويى «الصدق»

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ»

(التوبة - ئايه‌ى: ٩٩)

واته: ئه‌ى كۆمه‌ ئى برواداران پاريز بكن له‌ خوداو له‌ گه‌ل راستگويان دابن.

زۆر كه‌س واتنده‌مگات راستگويى ته‌ن‌ها راستگويى‌يه‌ له‌ قسه‌ كردندا به‌لام له‌ راستيدا (راستگويى) به‌رنامه‌يه‌كى گشتى و فراوانه، خاسيه‌تيكه‌ له‌ خاسيه‌ته‌كانى شه‌خسيه‌تى موسلمان چ له‌ ناوه‌وه‌ى بى‌يان له‌ دهرموهيدا وه‌له‌ قسه‌و كردموه‌كانى دهرمه‌كه‌ون و راستگويى له‌ چه‌ندين بواردا خۆى ده‌نوئينى:-

١- راستگويى له‌ هه‌لگرته‌ى ئاينى خوادا:

ئه‌و راستگويى‌يه‌ به‌وه‌ ديه‌جى كه‌ ديندارى موسلمان دينداريه‌كى راسته‌ قينه‌ بيت و له‌سه‌ر ئه‌ساسى راستگويى له‌ گه‌ل خوادا بيت، نه‌ك

له سهه بناغه‌ی دوو پوویی و درۆو ناراستی بۆیه ده‌بینین له قورئاندا راستگویی «الصدق» بهرام‌به‌ر دوو پوویی «النفاق» به‌کار هاتوه «لیجزی الله الصادقین بصدقهم ویعذب المنافقین ان شاء اویتوب علیهم»

(الاحزاب، ئایه‌تی: ۲۴)

جا پێویسته ئیمان و بروایه‌کی به‌تین به‌خواو روژی دوا‌یی و فریشته‌کان و کتێبه‌ پێرۆمه‌کانی خواو پێغه‌مبه‌ران له‌ دل و ده‌روو ندا دامه‌زرا بێت، له‌ گه‌ل موسلمانه‌تیه‌کی ناشکر له‌ روواله‌ت وه‌لس و که‌وتدا، پێویسته موسلمان کرده‌وه‌و ئاکاری له‌ گه‌ل ئیمانی نێو دل و ده‌روونی هاو‌ناهنگ بێت.

زۆر جار موسلمانێ بانگه‌واز ی‌کار به‌ خه‌یالی دادیت که‌ هه‌ندیک کرداری چاک نه‌جام نه‌دات له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ک له‌ ده‌له‌وه‌ نه‌بیت یان ئه‌لێ ئیما نه‌که‌م ئه‌وه‌نده‌ نیه‌ بۆیه‌ ئه‌م کاره‌یان ئه‌م سونه‌ته‌ نه‌جام ناده‌ن ئه‌مه‌ش‌یان بۆ سه‌یه‌کی تهر له‌ بۆسه‌کانی شه‌یتان ئه‌بێ موسلمان خۆی لێ به‌هاریزی تا تووشی ئه‌م هه‌له‌ که‌ ورمیه‌ نه‌یه‌ت.

هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ کی چاک که‌ موسلمان به‌ نه‌ندامه‌کانی نه‌جامی نه‌دات هۆیه‌ که‌ بۆ چاک بوون و راست بوونه‌وه‌ی دل به‌ مه‌رجیک بۆ رێبازی و ناوه‌دنگ و هه‌لفریواندنێ موسلمانان نه‌بیت.

ب - راستگویی له‌ قسه‌ کردندا :-

راستگویی له‌ قسه‌ کردندا که‌ سایه‌تیه‌کی روشن و ناشکراو پیاوه‌تی و پایه‌ داری ئه‌وه‌که‌ سه‌ ده‌رمخات، ته‌نها که‌ سانیک په‌نا ده‌به‌نه‌ به‌ر درۆکردن که‌ مروفی گه‌وج و ده‌روون پیسن و، بی شه‌ خسیه‌تن، هه‌موو وێژدانیکی ساغ درۆکردن به‌ کاریکی خراپ و عه‌یبیکی که‌ وه‌ ده‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌موو ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان درۆکردنیان قه‌ده‌غه‌ کرده‌وه‌ به‌ تاوانیان له‌ قه‌له‌م داوه‌.

ئەي بۇ موسلماننى كە ھەلگىرى پەيام بانگەوازي خوايى بىي دەئىي قەت درۆي لى چاۋەرۋان بىكرىت؟ بىي گومان، ئەخىر ئىشائە اللە ئەمە ھەركىز روونادات بەلام :-

ھەندىي موسلمان ھەن كە جارى ۋا ھەيە قسەيەك دەمكەن بەمەبەستىك، بەلام خەلكى بە جۆرىكى تر لىكى دەدەنەۋە وتىي دەمكەن لە پاشان كە دەمىنن كارەكە بەم جۆرە نەبوو كە ئەۋان تى گەشتىبون يەكسەر ئەۋ موسلمانە بەدروژن دەدەنە قەلەم وتاۋانبارى دەمكەن، جا پېۋىستە موسلمان زۆر ئاگادارى قسەكانى خۆي بىي، چونكە بەر پىرسىيارە بەرامبەر ھەر قسەيەك كە دەيكا چونكە موسلمانى بانگەوازيكار نوپنەرى بەرنامەي خودايەۋ نمونەي ئەۋ كەسانەيە كە ھەلگىرى بەرنامەي خودايەۋ نمونەي ئەۋ كەسانەيە كە ھەلگىرى بىرو باۋەرۋ رىيازى ئىسلامىن و دەيانەۋى ئىسلام جارىكى تر لە دىي موسلمانان زنىدوۋ بگەنەۋە.

جا براۋ خوشكى موسلمان :-

كە ھەلوپىستىك زۆرت بۇ دەھىننى درۆ بگەي نەكەي خۆت توۋشى ئەم تاۋانە بگەي، چونكە موسلمان درۆ ئاكات، لەۋەش زىاتر ئەۋە ئەۋسوفىيازى بىي باۋەرەكە لەبەردەم (ھىرەتل) پاشاي رۆم ۋەستاۋە پىرسىيارى لى دەكرى دەربارەي شەخسىەتى پىغەمبەر - ﷺ - لەۋەلامدا دەئىي :- ۋەللاھى ئەگەر بزانم درۆيەكانم لى سەيى نابنەۋەۋ بە چاۋم دانادرىنەۋە ئەۋەي قسەي راست بىي لەسەر موحەمەد نەيكەم ^(۱) !

(چونكە بىي خوش نەبوو لەپىش ھىرەتل مەدحى موحەممەدك بكات كە دوژمنىەتى) بەلام درۆشى نەكرد .

موسلمانان و ھەلگىرانى بانگەوازي خوايى ئەبى زۆر پارىز بگەن نەكەۋنە بەر ھىش وتانەۋ تەشەرى نەقام و نا ھەزان .

(۱) (بوخارى) رىۋايەتى كىدوۋە.

ج - راستی و دروستی کردموه :-

لنهدا مه به ست نه و مه کردموه مکانی مروف به تهنه بوا بیت، دوور
بیت له هه موو ریابازی و ناوهد منگیه «فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل
عماً صالحاً ولا يشرك بعبادة ربه احداً» (الكهف: ۱۱۰) هه روه ها
د مه رمووی :-

«لیلوکم ایکم احسن عملاً» (الملك: ۲) «فضیلی کوری عیاض» نه لی
(ایکم احسن عملاً) واته : باشتیرین کردموه کانتان لای خوا : اخلصه
واصوبه :- هاگترین و راستترین.

قیل : ما اخلصه واصوبه ؟

قال :- إن العمل اذا كان خالصاً ولم يكن صواباً لم يقبل واذا كان
صواباً ولم يكن خالصاً لم يقبل، لا يقبل حتى يكون خالصاً و صواباً !
که و ابو :-

خوای گه وره نه و کردموه و هرگرت که نه و دوو مه رجه ی لی دپته جی
به یه که وه :-

یه کهم :- (خالصاً) واته (خالصاً لوجه الله) بیت به تهنه نیه تت بوا خوا
بوو بی و بهس .

دووه م :- (صواباً) واته (صائباً لا يخالف شرع الله) کاره که ت راست بیت
له گهل شه رعی خوا بگونجی جا هه کارو کردموه یه ک، هه ره رستنی که نه و
دوو مه رجه ی به یه که وه لی نه یه ته دی خوای گه وره قه بوولی ناکات، جا با
به رز ترین کردموش بیت، با نویژ بیت یازمه کان بیت، یا جیهاد کردن بیت ..
تاو.

هه روه ها روونی و ناشکرایی کردموهو پیچ و په نا نه کردن نیشانه ی
راستگویی به کردموه دا، له ریوایه تی که دا نه بوو او دو نه سائی ده گیرنه وه که وا

پښه مېر - ﴿﴾ - له روژي نازاد کړدنی شاری مه ککه دا خوینی (عبد الله ابن ابي السرح) ی حلال کړد، نو عبدالله ولایه له پهنای عوسمانی کورې عه فغان هات بولای پښه مېر - ﴿﴾ - بو نو هو ی بیبه خشی و په یمانی لی وهر بگری، پښه مېر - ﴿﴾ - سهری بهر زکړد هو و یسی جار ته ماشای کړدو وه لای نه دایه وه، پاش نو ه ناچار پښه مېر - ﴿﴾ - په یمانی لی وه. گرت بهر یی کړدو به هاو له کانی فرمووی: - نهری نیوه پیاوړکی ژیرتان تیا نه بوو کاتی که من وه لأم نه نه دایه وه په کسه ر بیکوژت بایه؟ ووتیان: - نه ی پښه مېر ی خوا نیمه نه مان زانی نو مه به سته ه بوو، هر به چاوک نیشاره تیکت بکړد بایه نیمه نه مان کوشت!!

پښه مېر - ﴿﴾ - فرمووی: (انه لا ینبغی لنبی ان تکون له خائنة الاعین) نه م کاره له هیچ پښه مېر ټک من ریک ناو مشینه وه، تا نو راد مېه راستگری له کړدو ه کانی پښه مېر دا - ﴿﴾ - به دی د مکر، نه مه خو و رهوشتی بوو، ناماد نه بوو سر سه خترین دوزمنی خو ی به فیل و پنیج و په نا یکوژیت، هر بویه ش بت پرسته کان له سهرمتای هاتنی نیسلام نه میان توانی به ی بلین: - دروزن به لکو به یان دهوت شاعیره... سیحربازه... شیمته، به لأم که س بروای به م قسانه نه کړد، ننجا که زانیان هیچیان بهی نه ما ووتیان دروزنه و درو دکات! به لأم که سیک نه م بو ختا نه شی لی نه کریږ.

نیمامی ترمزی له عبدالله ولای کورې سه لامی ریوایت کړدو وه، ده لی: - کاتی که پښه مېر - ﴿﴾ - ته شریفی هینا بو شاری مدینه خه لکی بو پیشوازی کړدنی هاتن، ووتیان پښه مېر ی خوا هات، منیش و مکو خه لکی تر چووم بو پیشوازی کړدن و دیدنه ی، که ته ماشای رووی پښه مېر م کړد

بۆم دەرکه وت که ئەم رووه رووی که سێک نیه، که درۆزن بێ، درۆ له گهڵ
خه لکی بکات.

راستگویی و پاکی پێغه مبه ر - ﴿وَاصْبِرْ﴾ - له دایه وه بوو و مله زوبان و
ئه ندامه کانی یه وه دهرده که وت، وک تووریک له رووی پیرۆزیدا
ئه دره مشایه وه، هه رکه سی که سه یری نوورو نه زهری پاکی بکردبا راستی و
راستگویی نه خوینده وه و نه یزانی درۆ کردن له م رووه پا که ناوه شیته وه.
ئیمه ش ئیمرو پێویستمان به کۆمه لێک له م جوړه بانگه وازیکارانه هه یه
که راستگویی له گه ل خوینیان تیکه ل بێ و بیته نووریک له روویان
دهرکه وێ، هه رکه سی بیان بینێ بێ اشهد بالله ئەم رووه پا کانه رووی درۆ
زنان نیه!

پێویستمان به جوړیک له موسلمان هه یه ئه وهنده هێمن بن و ئه وهنده
هاوسه نگ بن له قسه و کرداردا، هه موو که سی بێ: - به راستی ئه مانه
رهوشتی پێغه مبه رانیان هه لگرتووه!

راستگویی ئیمه ی بانگه وازیکار له هه لگرتنی ئەم به رنامه و په یامه دا، و
له خه لکی دمکات په یامه که مان ئی وهر بگرن نا بیت ئیمه وه کو نه کتر له سه ر
شانۆبه به رگێک خو وده ر خه ی و له راستیدا شتیکی تر ببن ئەم جوړه
که سانه زوو بو خه لکی دهرده که ون ناشکرا دهن و خه لکیش ئی یان دوور
ده که ونه وه.

له موسلمانانی پێشوومان ده گیرنه وه که هه ندیکیان له قسه و ووتار تاوو
تینیکی وه هیا یان هه یه به جوړیک ئاماده بووان دمه خه ئیو فرمیسک و
گریانه وه، به لام هه ندیکی تریان نه که رچی زۆر له وان زاناو قسه زانتریش
به لام ناتوانن کار له که س بکه ن و که س بخرو شین، توانایان نیه هه ست و
سوژی خه لک بجولینن و گیانی ئیسلامی یان زیندوو بکه نه وه.

پرسپاریان له پېشو مکانمان کردووه، هوږی نه مه چیه؟ ووتیان :
 گریان و واو میلای زگ سووتاو وک هی به کړی گیرونی په که واته
 په که مین هوږی سرکه وتنی بانگه وازیکار راستگوږی په له هه لکرتنی په یامی
 خواږی دا.

دېنی راستگوږی بېبته دروشمېک له په یرموه ماندا له قسه و کردارماندا،
 خو گرنگ هر نه وه نیه نیمه خه ریکی ووشه ی رازاوو بریقه دار بین به لکو
 لهو گرنگ تر راستیه له قسه و کرداردا، دېنی مروف له گال ذاتی خویدا
 راست بکات و قسه کانی له نیش و ژانه وه هه لقولا بې، هر وکو نه لېن :-
 نه و قسه په ی که له دلوه دهر دمجی د مگانه وه دلان، وه نه و قسه په ش که
 هر له زارموه دهر دمجی له گونجکان تی نا پهری !!

دوهم، نارامگری «الصبر»

نارامگری و یه قین جمکی په کترین، هر وکو خوی گوره له م نایه ته
 پیروزه دا دهر رموی:

«وجعلناهم ائمة يهدون بأمرنا طاصبروا وكانوا بآياتنا يوقنون» (السجدة:
 ٢٤)

بویه سوفیان دهلی: «بالصبر والیقین تنال الامامة فی الدین» به
 نارامگری و دلنیا بوون (الیقین) پېشه وایه تی بو نه م نایینه دینته کایه وه،
 هر که سی نارامگر نه بې و خوراگر نه بې ناتوانی ناینه که ی بهاریزی به لکو
 هر به ناسانی، هر به چاوو راویک و هر په شیه ک بیرو باوهره که ی
 دمدورینتی و خوی له دمست دمدات! بویه خوی گوره دهر باره ی نه م
 بابه ته دهر رموی:

«فاصبر ان وعد الله حق ولا يستخفك الذين لا يوقنون» (الروم: ٦٠)

واته: خو راگره، نارامبگره به لټنی خوی گه وړه راسته و دهگاته جی، نه ترسینن نه و که سانه ی که باوهریان دانه مه زراوه.
«واصبر علی ما یقولون واهجرهم هجراً جمیلاً،

(المزمل: ۱۰)

سه برو نارام بگره له سهر قسه و تانه و ته شیری بی باوهران و ناجه زانی نیسلام.. تاد

زور جار نه و کومه لانه ی که گومړاو سهر لی شیاوون بهر بهر مکانی بانگه وازیکاران دمکن و به گزیاندا دمه نه و... ری بیان هی دمگرن.. گروگرفتیان بو دروست دمکن، هی بیان دملین:

نه و شته ی نیوه هه ولې بو ددهن و بانگی بو دمکن خه ون و خه یاله و له م واقعیه شدا جی نابیته وه!!

نیوه بو شتیک هه ولې ددهن و بانگی بو دمکن که کاتی به سهر دا چوو هو مودیل نه ماوه!!

خه لکی تازه شوین هم شتانه ناکه ون!! جا پټویسته نیوه به شتی تر رازی بن و به خودا بچه و هو خوتان راست بکه نه وه!!

جا له ژیر فشاری نه و واقعیه ی که تیاپدا دهژین و نه و کوښ و ته گه رانه ی که دینه پینش چه سپاندنی هم نیسلامه هه ندی له بانگه وازیکاران له سهر هم. ریگا دوورو دريژه دمکونه ژیر کارتی کردنه و هو به قسه ی دوژمنان سارد دمنه و دین پیاچوونه و به خویان و به نیسلامه که یاندا دمکه نه وه! خوزگه هم به خودا چوونه و میه به گیانیکي له خو بووردووی و به نیازی لیکولینه و هو دوژینه و هی هه لکان نه بوو. نه که به گیانیکي به زیوانه و مکو نه و که سه ی که له جهنگدا شکستی خوارد بی یا به دلیل گیرایی. جا بیه وی به دوا ی ریگایه که دا بگره ی که خوی له گه ل تاهه ق و واقعی ناهه موار و فساددا بکونجینی له گه لیا تیک نه گیري!

بۆ نمونە:

ئەس سۈت خۇرىيە (رىيا) يەي كە بىلەپ تەسەپلى ھاويشتۇمۇ ئابۇورى
جىھانى لەسەر دامەزراۋە، بىگرە لە جىھانى ئىسلامىشدا خەرىكە بىچىتە
گىرفانى گىشت كەسىكەۋە، ھەروەكو لەم فەرمۇدەي پىغەمبەر (ﷺ)
ھاتۇۋە:

«يأتى على الناس زمان من لم يأكل الربا أصابه غباره»^(۱) واتە:
زەمانىك بەسەر خەلكدا دىت ئەگەر كەسىك سۈتۈش (رىيا) ش نەخوات،
تۈزۈ غوبارمەكى بەردەكەۋى، ئەم فەرمۇدەي ئەگەر رىيايەتەكەش لاواز
بىت بەلام راستى مەبەستەكەي لەم فەرمۇدەي دەردەكەۋى كە نىمامى
بوخارى رىيايەتى كىدۇۋە:

«يأتى على الناس زمان لايبالى المرء ما اكل امن الحلال ام من الحرام»
واتە:

زەمانىك بەسەر خەلكدا دىت، كابرا گۈي ناداتى ئەۋەي كە دەيخوا ئايالە
خەللى پەيدا كىدۇۋە يا لە ھەرام؟!

ئەم ھەرامە كەۋتۈتە دل و دەروون و گىرفان و دام و دەزگاۋ سەرۋەت و
سامانى بە شىكى زۆرى خەلكەۋە، لىرەدا پىۋىستە مۇسلمانانى
بانگەۋازىكار بە رۈي خۇيان ھەلسن، خۇيان و خەلكى لى بە دور
بەنەۋە، چارەسەرى ئەم ھەرامە بىكەن بە شىكى لەۋ چاكتر و پاكتىر لە
ھەمان كاتدا راست و شەرى بىت، بۆ ئەۋەي خەلكى بتۈان ئابۇورى
خۇيان بېۋىننەۋە، سەرۋەت و سامانى خۇيانى بىي زىاد بىكەن.

ئەبى ئابۇورىكى ئىسلامى پىش كەش ئەم خەلكە بىكرىت، نەك لە ژىر
تەۋرەم و فشارى كەسانىكى بىي باۋەر، يا باۋەر نەم پىچاۋونەۋە لە مەسەلەي

(۱) (ئەھمەد، ئەبۇداۋد، نەسائى، ئىبنى ماجە) رىيايەتەن كىدۇۋە.

سووت (ربا) بکهین و ههول بدهین حیلە شەری بۆ بدۆزینەو و کابرای
سووت خۆری ەن دەرپاز بکهین!

به هیچ جۆرێک نابێت موسلمان ههولێ ئهوه بدات خۆی له گهڵ فهسادێ
خراپکاریه کانی ناو ئهوه واقعیه بگونجینی.

نابیت ئیمه واقع بکهین به سه رچاوه له پیناویدا فه رمان و شه رعی خوای
له سه ر بگۆرین، به لکو دهبی به پینچه وانهوه واقع بگۆرین و له گهڵ شه رعی
خوادا بیگونجین.

هه ر دابه زینێک له م جۆره ئه نجامی ووره نزمی و بی ئارامی به له ده روونی
بانگه وازی کاراندا، هه ر کاتی که ئارامگرتن نه ما ئومیدو ئاواته کانیش
نامین.

ئیمه ئه وه مان ئی داوا نه کراوه ئه بی سه رکه و تێکی به رچاوه بۆ ئیسلام به دی
به نین. به لکو ئه وه مان ئی داوا کراوه که هه ول و کۆشش بکهین، هینو
توانای خۆمان بخه یه نه گه ر له م مه یدانه، پینچه مه به رانی خواش (سلای
خوایان ئی بی) هه ر ئه وه مه یان ئی داوا کراوه
«ان عليك الا البلاغ» (الشوری: ٤٨)

واته: تۆ ته نها ئه وه مه نه له سه ر شانت به یامه که ی خودا بکه یه نی،
پینچه مه به رانی خواش (سلای خوایان ئی بی) ئه یان فه رموو: «وما علينا الا
البلاغ المبين» (یس: ١٧)

به ئی ته نها راگه یاندنی ئه م به یامه له ئه ستوی ئیمه به نه ک ئه نجام و
به ره مه که ی.

ده بین یه کیك یه خه گه رت ده بی و پیت ده ئی تۆ ئه وه مه نه هه ول ئه ده ی،
ئه وه مه نه ماندوو ئه بی، بۆچی هه وله که ت به ره مه یکی نیه؟ به شه و روژ
خه لک بانگ ده که ی که چی خه لکی زیاتر لیت دوور ده که و نه وه، ئه وه ی تۆ له
سالنیکدا بینات کردوو ئه وان له سه عاتی که دا ده یه ریتن!!

به لایم ئەم جوړه قسانه کار دهکانه سه‌ره‌یه‌کیک که هینشتا شاره‌زای ئیسلام و سوننه‌ته‌کانی خوای گه‌وره نه‌بووین. کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کانی سه‌ره‌ریکای نه‌دیین.

جا لێمه‌دا، روئی ئارامگری و خو‌راگری (الصبر) ده‌ست هێ ده‌کات، خه‌بباتی کوری شه‌رت (ره‌زامه‌ندی خوایان له‌سیه‌ره‌بیت) بۆمان ده‌گه‌ڕێته‌وه که روژیک چوومه لای پێغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ له‌وکاته‌دا له‌ ژیر دیواری که‌عه پالی دابوو‌ه عه‌باهه‌کی له‌ ژیر سه‌ری دانا‌بوو، منیش ئی چوومه پێش و گوتم: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ئێمه به‌ ده‌ستی ئەم بت په‌رست و خوا نه‌ناسانه تووشی ئازاریکی زۆر بووین، بۆچی بۆله خوا نا‌هاریته‌وه؟ بۆچی داوای سه‌ره‌که‌وتن له‌ خوا نا‌که‌ی؟ له‌ تاوی ئەم قسانه پێغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ سوور هه‌لگه‌راو دانیشیت، فه‌رمووی:

«لقد كان من قبلكم يمشط بمشاط الحديد مادون عظامه من لحم او عصب ما يصرفه ذلك عن دينه ويوضع المنشار على مفرق راسه فيشق بأثنین ما يصرفه ذلك عن دينه، ولتؤمن الله هذا الامر حتى يسير المراكب من صنعاء الى حضرموت ما يخاف الا الله والذئب على غنمه... ولكنكم تستعجلون»^(۱)، واته:

برو‌ا‌د‌ارانی پێش ئێوه به‌ شانێ ئاسن ئیسقان گوشت و ده‌ماره‌کانیان له‌ یه‌کتری دانه‌رنی به‌مه‌ش هینشتا له‌ باوه‌ره‌که‌ی شل نه‌ نه‌بوو، مشاریان ئه‌خستنه سه‌ره‌ته‌وقی سه‌ریان و نه‌یانکردن به‌ دووله‌ته‌وه هه‌ر سووربوون له‌سه‌ر نایینه‌که‌یان، خوای گه‌وره ئەم نایینه‌ی خو‌ی به‌ شه‌نجام ده‌گه‌یه‌نی، تاوه‌کو رینیوار له‌ سه‌نه‌او ده‌جیت بۆحه‌زه‌مه‌وت بێ شه‌وه‌ی له‌شتیک بترسی مه‌گه‌ر له‌ خوا یان گورکێک بکه‌وێته‌و نێو مه‌ره‌کانیه‌وه... به‌لام ئێوه په‌له ده‌که‌ن؟».

(۱) (بوخاری، ئه‌بو‌داود، نه‌سائی) ریا‌یه‌تیان کردووه

په له کردن بۆگه‌یشتن به نه‌نجام و به‌روبوومی بانگه‌واز هه‌رگیز ناگونجی له‌گه‌ل نه‌و سه‌برو نارامه‌ی که پښوېسته بانگه‌وازيکاران هه‌يان بښت.

وا ده‌بښ بانگه‌وازيکار له شويننک دايه (له‌شارنک له قوتابخانه‌يه‌ک دا، له دائيره‌يه‌کدايه، يا له هه‌ر دام و ده‌زگايه‌کي تربښ...) به‌ره‌ه‌لستې له‌و کاره‌ بښ شه‌رعiane ده‌کات که هه‌ستې بښ ده‌کات و بانگه‌وازي خوی ده‌کات به‌ره‌و ئيسلام، زوړ خيرو چاکه‌ی ده‌بښ، به‌لام خوی وای هه‌ست بښ ناکات، چونکه کاريگه‌ريه‌کي وورده وورده بښ به‌بښ، هه‌روه‌کو باوکنک چون هه‌ست به‌وه ناکات که مناله‌کي هه‌موو روژنک له‌گه‌شه‌ کرداند ايه، چونکه گه‌شه‌کردنه‌کي له‌سه‌ره‌خويه. چه‌ندان بانگه‌وازيکار شويني، خويان چول کردوه، وایان زانپوه هيج رولنکيان نيه، به‌لام دواي نه‌وه هه‌ستيان به‌م بوشايي به‌کردوه که دروستيان کردوه، هه‌روه‌کو گوتراوه: (مانگ تا ناوا نه‌بښ قه‌دری نازانري شو و شه‌وه‌زمنگيش هه‌رچه‌ندی تاريک بښت ناتوانيت رووناکايي مؤمنک بشاريته‌وه،

جا پښوېسته له‌سه‌ر بانگه‌وازيکار په‌له نه‌کات بۆگه‌یشتن به‌سه‌رنجام، به‌لکو نه‌بښ هه‌ول بدات و پشيتيشت به‌خوا قايم بښت.

نه‌زمونه‌کانی پښوو له ميژوودا نه‌وه‌مان بۆ ده‌ردمخه‌ن که هيج هه‌ولينک بښ به‌ره‌ه‌م نيه، نه‌به‌وو به‌کک له نيو نه‌م نوممه‌ته‌دا هه‌ولي دابښ و به‌ره‌ه‌ميکي نه‌به‌و بښ ياخوود خه‌لکي گويان بۆ نه‌گرتبښ، يا زانايه‌ک دانيشتبښ و خه‌لکي ده‌وريان لي نه‌دابښ!

هه‌ر که‌سيک بانگه‌وازيه‌کي کردبښ خه‌لکي به‌ده‌م بانگه‌وازمکه‌يه‌وه هاتوون، بگره له نيوکه‌لانی بښ باوه‌ر

وه‌کوکه‌لانی نه‌وروپا و نه‌مريکا و زوړ جينگاي تريش که بانگه‌وازيکاران بانگيان ده‌کەن بۆ ديني خوا، به‌کو مه‌ل به‌ده‌م نه‌م بانگه‌وازمه‌ دين و ريکاي

خوا هه لدمبژێرن، ههفتانه دهیان کهس له پیاوو ئافرهت دینه ریزی کاروانی خواتاسانهوه.

که ئەلێن هیچ ههولێک بێ بهرهم نیه راستیکه شه‌رعی خوا سه‌ئاندوویه‌تی، هه‌روه‌کو له‌م ئایه‌ته‌دا خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووێ «فمن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا كفران لسعيه وانا له‌ كاتبون» (الانبیاء: ٩٤)

«لیجزی الله الصادقین بصدقهم» (الاحزاب: ٢٤)

وه‌له‌ فه‌رموو‌ده‌ی پێغه‌مبه‌ریشدا ﷺ هاتووه‌: [من دعا الى هدى كان له من الاجر مثل اجور من تبعه، من غير ان ينقص من اجورهم شيء]^(١)
[من سن في الاسلام سنة حسنة فله اجرها واجر من عمل بها من بعده الى يوم القيامة]^(٢)

ئهم فه‌رموو‌ده‌ واده‌گه‌یه‌ن هه‌رکسێ کارێک بو‌خوا ئه‌نجام بدات، خه‌لکی لێیه‌وه‌ فێر بێن و نه‌نجامی بدن، له‌ خێو پاداشتی ئه‌وانیش به‌شدار ده‌بێ هه‌تا روژی قیامه‌ت.

(١) موسلیم: ترمذی، ابوداود) ریوایه‌تیان کردووه‌.

(٢) (موسلیم، نه‌سائی) ریوایه‌تیان کردووه‌.

سۆزبەز، خۆ بەزىل نەزانىن «التواضع»

خۆ بەزىل نەزانىن ^(۱) دەتوانىن بىلىن ئۇو دەگەنەننى كە كەسنىك نىرخى خۇي بزاننى و خۇي بىناسى، وە ھەروھكو پېغەمبەرىش ﷺ دەفەرمۇنى خۆبەزىل زاننىن (الكبر) یش بىرىتىپە لە قەبۇل نە كىردنى ھەق و بە سووك سەپىر كىردنى خەلكى.

خۆ بە كەم زاننىن و سادەمىي زۆر پىويستە بۇ كەسانىك كە خاۋەنى شتىكن و، كارىكىيان لە بەردەستداپە. بۇ ئۇوئى خۇيان لى نە كۆرى، و مېييان دەلىلن:—

تواضع تكن كالنجم لاح لناظر
على صفحات الماء وهو رفيع.

مەك ئەستىرە واپە ھەرچەندە بەرزە بەلام لەسەر رووى ئاۋدا خۇي نىشانى خەلك دەدات!

ئەگىز نەۋە كەۋا عەبدولائى كۆردى موبارەك چوۋە خۇپاسان، لەۋى چوۋە سەردانى پىاۋىكىسى خواناسى بەناۋبانگ كەلىنى چوۋە ژووردى ھىچ ئاۋدى لە عەبدولائى نەداپەھو خۇي تىك نەدا! عەبدولائى كۆردى موبارەكىش

ژوورەكەي بەجى ھىشت، ھەندىك لە ئامادە بوۋان بە كابرايان ووت تۇنەت زانى ئۇو كى بوۋ ھاتىبو بۇلات؟ ئۇمە فلانە كەس بوۋ فلانە كارمە

(۱) ووشەي «التواضع» لە كۆردىدا چەند ووشەمەكى قىرى لە بەرامبەرد بەكەر ھاتۇە، وەكو: بىنى فېزى، سادەمىي، بىنى لال، خۆ بەكەم زاننىن... ئاد.

ئىنجا كابرا بەشەر مەزاريەۋە بەدوۋىيە بەدولادا راى كىردو داۋاى لى بوۋىنى
لى كىردو ۋوتى: بىمبۇرە ھەندى ئامۇزگارىشىم بىكە!

عەبدولاش ۋە لىمى دايە ۋە ھى گوت: بە لى.. ئەگەر لە مالىكەت
ۋە دەرەكە ۋوتى بە چاۋى سوۋىك سەيرى ھىچ كە سىك مەكە ۋە خوشت لە خەلكى
بە چاكتەر مەزەنە!

كاتى كە بىنى كابرا زۆر شانازى بەخۇيە ۋە دىمكات ۋە خۇي بەزىل دەرەزى
ۋە لوت بەرزى دايگىرتوۋە ئامۇزگارى لى كىرد چۈنكە دەرەزى خۇبەزىل زانين
دەردىكى كوشىندە مە بوۋ خاۋاناسان.

ئەم دەردەش ھەندى جار توۋشى مۇسلمانان ۋە بانگە ۋازىكاران دىت،
بەتايىيەت ئەۋ قوتايىيەت كە تازە فەرى زانين زانبارى دەبن ۋە ھىشتا
بەتەۋاۋى شارەزىيى يان لە ئىسلام پەيدا نە كىردوۋە، يالە ھەمو
لايەنەكانى شەرىع ئاگادار نين، ئەۋانە ھەندى جار توۋشى بى ئەدەبى دىن
بەرامبەر مامۇستاكانيان ۋە زاناكانيان، لە راستىدا ئەمەش جىگەي داخ ۋە
خەفەتە!

بوۋى جىۋاۋازى لە راۋ بوۋ چوۋنىك لەگەل زانايەك يا بانگە ۋازىكارىك
كارىكى ئاسايىيە ئەگەر گەيشتى بە ئاستىك كە شارەزا بوۋىي، بەلام
نەبىتە ھۆيەك بوۋ سوۋىك كىردن ۋە رىسۋا كىردى ئەم زانايە يا بى نىرخ ۋە بى
ھورمەت كىردى، ئەمە ئەگەر بۈگە سانىكى سادە ۋە ۋامىش بىي، بوۋ ئەھلى
بىدەعت بىگۈنچى، بەلام بوۋ ئەھلى سۈننەت ۋە قوتايىيەت شەرىيەت ھەركىز
نابى ۋە ناگۈنچى.

زانايانى ئەھلى سۈننەت ۋە جەماعت بەتايىيەت داۋاكارون بوۋ ئەۋەي
ھەلسەن بە فەرمان بە چاگە ۋە ئەھلى لە خراپە بى ئەۋەي چاۋەرۋانى شىتىك
بىكەن لە دەۋرو بەرمەكەيان.

ئەگەر بىت ۋە ئەھلى سۈننەت ۋە جەماعت پىشتىۋانى لە زاناكانيان بىكەن

و نرخیان بزانی و دهوریان بدمن، ئەوا بە چاکی دەتوانن فەرمان بە چاکە و نەهی لە خراپە بکەن.

جینگای داخە کەوا ئەهلی بیدعەت بە پێچهوانەوه زۆر شیخ و مەلاکانی خویان بە بەرزو پیرۆز دەرمان لە رادەبەدەر گەورەیان دەکەن، چونکە شیخ و مەلاکانی ئەهلی بیدعەت و کۆمەڵە گومراکانی تر پیاوانی خویان و پەرۆدە دەکەن کە بەم جوۆرە حورمەتیان بکەن.

ئەهلی سوننەت زۆر لەوان شایان ترن کە حورمەتی زاناو پێشەوایان خویان بکەن، ئەبێ چ خێرێک بەو گەلەوه هەبێ کە گەرەکانی بەزمیی بە بچووکه گانی نەیه تەوهو بچووکه کانیشی ریزی گەرەکانیان نەکەن!

بێ فیزی و سادەیی گەنجی موسڵمانی بانگەوازیکار لەوه دایە نرخێ خۆی بزانی مل ملانی نەکات لەگەڵ ئەم زاناو ئەو زانا، یا بێ: جا ئەوان پیاوان و ئێمەش پیاوین!!

لە راستیدا پیاوتمیش جوۆری هەیه.. لە پیاواندا هەیه زاناو دانا... تیاشیاندا هەن خواناس و لە خواترس... هەیانە نازاو بەچەرگ... تاد... وه بە پێچهوانە ی ئەمانەش هەن! هەر وهکو ووتراوه:

عارد لە کوێ... ئاسمان لە کوێ؟!!

دەبینین یەکیکیان هیشتا هەر قوتابیه و لەوانەیه چەند ئایەتیکی قورئانی لە بەر نەبێت و کەوترین زانیاری دەربارە ی قورئان و فەرموودەکانی پێغه مەبر نەبێت کەچی مل ملانی زانایان دەکات وهکو نەوه ی خۆی بە شافعی و ئەبو حەنیفە بزانی، کە قەسەش دەکات دەلی:

من رام وایه،

ئیمه وای بز دهچین

من وام ووتوه،

به لای منه وه وایه!!

يقولون هذا عندنا غير جائز!!

ومن انتم حتى يكون لكم «عند»!

بى فیزی و مل که چی موسلمان له وه دایه خوئی به که ورهتر نه زانی له
هاوله کبانى، که لی جار مروف مل ملانى و پيشبرکى له که ل دوست و
هاوریکانى دمکات وا ههول دمدات له نرخيان که م کاته وه عه پیدار یان
بکات یا هه له کانينان له سهر که وره بکات، وه به روا له ناوی ناموزگاری
کردن و رمخنه لی گرتن و راست کردنه وه لی دمنیت سهیره!
بانگه وازیکاریک به کوپیکى ناینی هه زاریان دوو هه زار که سی توورپوه
نارمحه ت دهبى، به لام نه که ره له ناههنگیکى گورانی یا ورزشی دا بیست
هه زار یان سی هه زار که سی ناماده بیت چ باس نیه! به راستی نه مه غه ریب
حالی به، به سته زمانیه!

نه که ره برایه کی بانگه وازیکار هه ندی تینینسی له سهر هه بیت، به لام
نه و منده به سه که نه و برایه خه لکی بولای خوا بانگ دمکات و خه لکی فیزی
نیسلام دمکات

ومن الذي ترضى سبجايه كلها؟

كفى المرء نبلاً ان تعدّ مصاييه.

بى فیزی و بى لاف و که زانی نه و ميه تو به چاوی سووک ته ماشای نه و
که سه نه نه که ی که له ته مند یا له تواناو دمه سه لاتدا یا له زانين و زانیاری
دا له تو نمزتره، خو ت له و که سه به زل تر نه زانی، کى ده لی له من و له تو
دل پاکترو بى گونا هتر نیه، و له خوا نزیک تر نیه؟!

نه که ره هات و که سینکی گونا هکاریش ت دی تو خو ت له و به که وره تر و زل
تر مه زانه، سوو پاسی خوا بکه تو ش به دمردی نه و نه چووی! نه و مش بینه
به رچاوت نه که ره خوانه خواسته ریابازی یا نازو فیزیک که و ته نیو
کاره کانتیه، هه مووی به فیرو دمحیت، دوور نیه نه و که سه ش هه ست به

تاوانه‌كانی بكات وپه‌شیمان ببیتوه به جوریکي وا که خوی گوره
له‌گشت تاوانه‌كانی خوش بی!

عن جندب (رض) ان رسول الله ﷺ قال:

«ان رجلاً قال: والله لا يغفر الله الفلان، وأن الله تعالى قال: من الذي يتألى
عليّ ان لا اغفر لفلان؟ فإني قد غفرت لفلان وأحببتُ عملك»^(۱)
واته:

پنهمبر ﷺ ده‌رموی: پیاویک ووتی ولاحی خوا قهت له‌فلانه‌کس
خوش نابیت، خوی گورمش ده‌رموی: نه‌وه کزیه خویته‌ی به‌سه‌ر منه‌وه
ده‌مکات که من له‌فلانه‌کس خوش نابم؟ نه‌وه من له‌فلان خوش بووم و
کرده‌وه‌ی نه‌وی تریشم قه‌بوول نه‌کرد.

جا نابی لاف و‌گه‌زاف له‌سه‌ر نه‌وه‌جوره‌کسانه‌ی بدریت، له‌وانه‌یه‌ تو
به‌ته‌واوی شار‌عزایی نه‌بووین، له‌وانه‌یه‌ کابرا کاری وای بو‌خوا کردین
نیمه‌ نه‌مام‌کرده‌وه، یا له‌وانه‌یه‌ نیمه‌جوره‌ گونا‌هیکمان کرده‌وه که نه‌وه
نه‌پ‌کرده‌وه، دورنیه‌ نه‌گه‌ر له‌ک‌لیدا به‌سوز و دل نه‌رم بین زیاتر قسه‌و
ناموز‌کاریه‌کان به‌نیته‌ گویچه‌که‌یه‌وه.

نابن کرده‌وه‌م‌کانی خوت نه‌وه‌نده‌ لا‌گه‌ورم‌بی و شانازی پیوه‌ بکه‌ی،
نه‌گه‌ر هر‌چاکه‌ر خواه‌رسته‌یه‌کت نه‌نجام دا‌توسی نه‌وه‌ت هه‌بیت که‌خوا
وه‌ری نه‌گرت‌بی، خوی گوره‌ ده‌رمویت:

«انما يتقبل الله من المتقين» (المائدة: ۲۷)

بنی گومان خوی گوره‌ کاری نه‌وه‌کسانه‌ و‌مرد‌م‌گریت که‌له‌ خوی
گوره‌ ده‌ترسن و‌پاریز ده‌کن، بویه‌ هه‌ندیک پ‌نیشینه‌کانمان و‌وتو‌ویانه‌:
نه‌گه‌ر بزائم خوی گوره‌ یکه‌ ته‌سبیحاتی لی قه‌بوول کرده‌وم. هر
نیستا دا‌وای مردن ده‌کم!

(۱) (موسلم) رب‌وایه‌تی کرده‌وه.

خو به زل نه زانين نه وميه كه يه كيك ناموزگاريه كت دهكات شه يتان وات
 لي نهكات وهري نه گري و گوماني خراپ به موسلماننه كه بيهي ناموزگاري
 كردن نه وميه كه براييك ههلهكانت بو راست بكانتهوو بيخاتهوه به رچاوت،
 به پيچهوانهوه مروفي له خوا ترس ئه بي كه يه كيك ههلهكاني بو راست
 كردهوه به دليكي خوشهوه وهري بگريته و سوپاسي ئه و كه سه ش بكات له
 پاداشتي ئه م دلسوزيه، خو به كه م زانين و مل كه چي به م شينوميه ديت جئ
 بويه دهبينين پيغه مبه ر ﷺ له پيناسه ي خو به زل زاني فهرموويه تي:

«بريتي يه له گوي نه دان به هه ق و به سووك سه ير كردني خه لكي^(۱)
 مروفي لووت به رز، به لاف و كه زاف؛ خاوه ني دهروونيكي زله، به هيچ
 جوړيك به چا كه ناوي كه س نابات، نه گه ر هه ر باسي موسلماننيكي شي لا
 بگريته ئه وه تنه نا په رده له سه ر هه له و كه م و كورپه كاني لادمباو به باي
 دهكا، نه گه ر يه كيك بيه وي ناموزگاري نه و جوړه مروفه لووت به رزانه بكات
 يا هه له يه كي بو راست بكانتهوه، ئه وه هه ر مه پرسه چ قيامه تيكي لي داديت!
 وه به رچاوي تاريك دهبيت و كه ئه وه ي كوفر كرابيت، چونكه هه ست به كه م
 و كورپي دهكات له زاتي خويدا.

مروفي بي گه يشتوو نابيت به رمخنه لي گيران و ناموزگاري كردن قه لس
 بيت يا شه رم له خوي بكانتهوه يا تو پره بي، ئيمه ئه بي ئه و دروشمه ي
 پيشه وا عومهر ي كورپي خه تتاب (رخ) به رز بكه نيه وه بليين: - رحم الله
 امرئ اهدى الينا عيوينا.

(۱) (موسليم، ترمزي، ئه بوداد) ريوايه تين كرده وه.

چوارهم: دادگهري «العدل»

دادگهري راگرتنى تەرازوو لە نۆۋەراستى لە ھەموو كارو بارىك دا،
ئەمەش سىماي مۇسلمانانە، سىماي ئەھلى سۈننەت و جەماعەتە لە ھەموو
كاروبارىكدا، واتە ھەموو خاوەن مافىك نەرخ و ماف خۆي ھىي بىدرىت، لەبەر
ئەوھى كە دادگهري بۈارى زۆر، لێرەدا ھەر ئێم چەندبۈارەي دىمخەينە
بەر چاۋ:-

۱- دادگهري لەگەڵ دوست و دوژمندا:-

زۆر كەس ئەگەر باسي دۆستىكى يان خۆشە وىستىكى لە لا بىكرىت،
بەبەل و شانیدا ھەل دەدا و بەرزى دىمكاتەووكەم كۆرپىيەكانى دادە
پوشىت ئەگەر پىشزانى شايانى مەدح نىيە، بەلام ئەگەر باسي ناخەزىكى
لە لا بىكرىت بەخراپە ناۋى دىمبات و ھەر چى ھەلەوكەم كۆرپى ھەيە باس
ئەكات بى ئەو چاكەكانى بلى: ئەگەر چى دىمشزانى وانىيە.

ئايان بانگەوازيار دىمتوانى كەم و كۆرپىيەكانى نەزىكىتەرين كەس لە خۆي
كە لەسەر يەك پەيرەوولە يەك سەنگە ردايە باس بىكات؟!
ئايان دىمتوانى بەچاكە يابەرەستگۆيى باسي كەسىك بىكات كە لەگەلیدا لە
چەند بايرو بۆ جۆنىك دايەكتر ناگرەنەو؟!

ئەگەر تۈانى ئەو كارەبىكات ئەوا دادگهري نواندوۋە لەم بۈارەدا، جىنگاي
دەلخۆشە، بەلام بەداخوۋە زۆر كەس ئەمروستەم لە ناخەزانىيان دىمكەن
بە جۆرىك باسيان دىمكەن كە دوورە لەراستى، وىستەم لە
خۆشە وىستەكانى خۆشيان دىمكەن بە جۆرىك مەدحيان دىمكەن كە لىيان

نايت .. ئەمەش سەتەمە، تاوانە چونكە ووتراو (فمن اثنى عليك بما ليس فيك فقد ذمك) ھەر كەسنى بە زۆر مەدھى كەردى ئەو بە خراپى ناوى بەردوى.

خوای گەورە فەرمانمان ھى دەمکات کە دادگەرى بنوینین بالەکل دوژمنیشمان بێت. دەفەرموئى:—

«ولا یجرمنکم شئان قوم علی ألا تعدلوا، اعدلوا هو اقرب للتقوى»
(المائدہ..... ۸)

زۆر جینگای داخ و خەفەتە نێمە بە قسەمل کەچین بۆ فەرمانەکانى قورئان، بەلام ھەر زوو بە زوو ئەم دەرسنەمان لەیاد دەچیت و ناکەوێتە چوار چێوھى کارو کردە مەکانمانەو، دەبینى موسلمانیک ھەلەیکى ئى روو دەدات ئەو بە سەتە زمانە یەكسەر حیسابى سفرى بۆ دەکریت و کەس بەلایەو نەچیت زۆر جار وادەبێت چاکە زۆرمەکانى موسلمانیک نابینن لە بەر چەند ھەلەو پەلەیکى کەم، وەیا ھەلە زۆرمەکانى نابینن لەبەر چەند چاکەیکى کەمى.

نەخیر... بەم جووڕە نابیت!

مەسەلەکە زۆر لەو گەورە ترە! لەبەر چەند ھەلەیک چاکە زۆرمەکانمان لە یاد بھێن نابن ئەم بنچینە شەریعە لەیاد بکەین کە دەئى:—
«اذا كان الماء قلتين لم يحمل الخبث»^(۱)

بەلى ناوى زۆر بێسى کەم بەخۆیەو ھەلناگرتى بەلگەو لە خۆیدا بزرى دەمکات.

ب - دادگەرى لە ھەلسەنگاندنى کتێبان:—

کاتى کە کتێبیکت دەکەوێتە بەر دەست راست نێو دادبەرەو ھەرى نێو بێئى ئەو ھێچ نێو بۆ خۆیندەو دەست نادات، بۆچى؟ جا یا لەبەر

(۱) (ئەحمەد، ئىبنو ماجە، ئەبو داوود، نەسەئى) رىوایەتێن کردوو.

ئەومىيە كە چەند فەرموودمىيەكى لاوازی تىدايە يان چەند راو بۇ چوئىكى نامۆي تىدا بەدى دىمكرىت، بەلام ئەمانەش نابىن بە بەلگەئەى بۆجى نايەى باسى لايەنە چاك و بەسودمەكى ئەم كىتەبە بىكى؟ كە برىتېن لە رىمىننى و ئاموزگارى پرسوود و لىكولىنەوئى بەهيز وەدەئى ئەومش بزانىن كەووتنى ئىوئى راستى و پىشتىكوئى خىستىنى نىوئەكى تىرى بە دادگەرى ئازمىرېت بەلكو تاوان ستمە.

گەلى كەس كە ھەلەيەك لە كىتەبىكدا دەبىنن خولەم نووسراو دەپارىزن و خەلكى تىرىشى لى دوور دەخەنەرە، ھەرچى نووسراو پەرتووكى زاناكان ھەيە ئەگەر بەم چاوە سەيرى بىرىو بەم تەرازو ھەيوانە بىرى باوەر ناكەم يەكىكى لى دەرىجى!!

باسەيرى (صحيح النجارى) بىكەين كە راست تىرىن پەرتووكە دواى قورئانى پىروژ ئايا دەتوانىن بلىين ئەمىشيان وەكو قورئان ھى كەم كوردىيە؟ بى گومان، نەخىر... ئەوئىش لە ھەندى بايەت و فەرموودمە سەرچاوەى وەرگىرانى فەرموودمەكان بۇ چوونى جيا جياى لەسەر ھەيە. بىجگە لە قورئانى پىروژ ھىچ پەراوئىكى تىرىن كەم و كوردى ھەلە نىە، جا نابى ئىمە لايەن ناتەواوى پەراوئىك باس بىكەين و لايەنى چاك و تەواوئىش پىشت كوى بخەين.

ج - دادگەرى لەحوكم دان بەسەر بانگەوازی و بزوتنەوئى ئىسلامىيە كاندە:

پاش رووخانى خەلافەتى ئىسلامى لە جىھانى ئىسلامىدا گەلىك بانگ و بزوتنەوئى ئىسلامى سەرى ھەلدا، بەمە بەستى گىزانەوئى زىندو كەردنەوئى ئىسلام لە دل و دەروون و لە واقىي ژيان دا، ھەرو ھابەمە بەستى بەردەوام بوونى بانگەواز لە نىوگەلانى ناموسلەمانى جىھاندە، جا

به مبه سستی زیندو و کړنه وهی سوننه تی پیغه مبر - ﴿﴾ - یا هر
ثامانجیکی تر له ثامانجه پروژمکانی نیسلامدا .

جا نه م بزووتنه وهی نیسلامی یانه جیاوازیان هه بووه له پیرموی نیش
کردن و بنچینه ده ثامانجه کانیا ندا له گهل جیاوازی له دورو و نزیکیان له
قورنات و سوننه تی پیغه مبر - ﴿﴾ - گهلک له نووسه ران لیکولینه وهی
جیا جیا یان دمر باره ی نه م بانگ بزووتنه وانه نووسیوهر پیش که ش کردوه
کردوه، به لام زور له لیکولینه وانه دورن له داد پیرموی، هه ندیک له و
نووسه رانه ی که سر به کومه لیکي دیاری کراون ته نها په پیرموی پروگرامی
نه و گروپه په سند دهکن و شانازی پیوه دهکن، هه ندیکی تر که سر به
هه مان کومل نین کم و کوری په کانی لی گوره دهکن و دهیخه نه روو بی
نه وهی لایه نه چاکه کانی نه م کومه له باس بکن، جالهم بهینه هه حقیقت و
راستی په کت لی وون دهییت و نایدوزی یه وه!

خوای گوره حز له داد پیرموی دهکات رقی له زولم وسته مه بو نه بی
چند کم و کوری یه ک نه و هه موو چاکي و پاکي یه مان له بیر بیاته وه؟!
هه ندی جار بهر گویمان دهکویت که باسی کومه له موسلمانیک دهکریت
وهک نه وهی که باسی کومه له شهیتانیکت بو بکن شایه تمانیه که یان نه خه نه
گومانه و کرده و مگانیا ن نه خه نه گومانه وه، نه م جوړه حوکم دانه هه له یه کی
گورمیه چونکه که سی بیه وی خو ی له م جوړه بابه تانه بدات پیویسته
ووردو درشتی مه سه له کان بخاته روو، ناگای له قسه کانی خو ی هه بییت
چاکه و خراپه کان به یه که وه باس بکات .

پیشه و او زانایانی نه هلی سوننه ت و جه ماعت که باسی نه هلی بیدعه تیان
نه کرد، کومه یان دهکردن و خرابیه کانیا ن نه خسته روو و هه لکیان لی
ناگادار دهکړنه وه، په لام له گهل نه و هشد ا باسی چاکه و مهردایه
تیه کانیشیان دهکړدن، و هکو - بهر بهر مکانی کردنیا ن له گهل خوانه ناس و

دوژمتانی ئیسلام یاله‌به‌رپرچ دانه‌وه‌ی هیرشی هیزه‌کانی کوفر بو‌سه‌ر
 موسلمانان، یا مسلمان کردنی کافران، نه‌گه‌ر چی ده‌یانکردن به
 موسلمانی بیدعه‌چی به‌لام هر چاکتره له‌وه‌ی که هر له‌سه‌ر کوفره‌که‌یان
 بمیننه‌وه. دادپه‌روه‌ری له‌ودایه که بیدعه‌کانیان دانه‌پوشین له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 چند کاریکی چاکیان هه‌یه، یا چاکه‌کانیان دانه‌پوشین له‌به‌ر نه‌وه‌ی چند
 بیدعه‌یکیان هه‌یه.

(د) دادگه‌ری له‌ تیروانین بو‌هه‌ول و کار له‌ بواری بانگه‌وازی دا:ـ

چهنده‌ها هه‌ول وتیکۆشان هه‌یه له‌ مه‌یدانی ده‌عوو بانگه‌وازیکردندا
 بۆلای خوابی نه‌وه‌ی سه‌ربه‌هیچ ده‌سته‌وگروپیک بن، بۆنه‌م کاره‌ جیهادی
 وخوا ویستانه‌یه چهنده‌ها موسلمان بازوویان ئی هه‌لألیوه. جا نه‌م کاره
 له‌وانه‌یه زۆر به‌راست و دروستی نه‌جام بدریت یان هه‌ندی هه‌له‌ی تی
 بکه‌وی هه‌لسه‌نگاندنی نه‌م جوړه‌ چالاکی یانه به‌شیوه‌یه‌کی راست و
 دادگه‌رانه ده‌بیته هۆیه‌ک بۆگه‌شه‌پیکردن و به‌ره‌و پیش بردنی لایه‌نه
 ئیجابیه‌کانی و سوود ئی وه‌رگرتنی زیاتر، به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌هینشتن و بن
 برکردنی که‌م و وکو‌ریه‌کان و دووباره نه‌بوونه‌وه‌یان.

به‌لام نه‌گه‌ر هاتوو هه‌ندی که‌ کاره‌ زۆر به‌ریک و دروست بزانن رینگای
 هیچ که‌س نه‌ده‌ن که ره‌خنه‌یه‌ک بگریت و تییینیه‌ک بخه‌نه‌ روو، وه‌هه‌ندی‌کی
 تر به‌س باسی عه‌یب و هه‌له‌کانیان بکه‌ن و به‌ چاویکی سووک و بی هووده
 سه‌پیری کارمه‌کان بکه‌ن، نه‌وا له‌و شیوانه‌دا سوودو به‌رژموه‌ندیه‌کان له
 ده‌ست ده‌چن!

وه‌کو نموونه‌یه‌ک جیها دی نه‌فغانی.. جیهادی زیاتر له‌ (ده) سال
 ئاره‌قه‌و خوین و فرمیتسک (ده) سالی بی ووچان له‌ قوریانی وشه‌و نخوونی
 و نازارو نه‌شکه‌نجه‌4

له لایهك هه ندیک وا سهیری ئهم جیهاده دهكهن كه هیچ جوړه كه
وكوړیه کی نیه و هه مان جیهادی سهحابه كانی پښه مبهه - ﴿﴾ - بویه
به لایانه هه هیچ رهخنه و تښینی به خووه هه لئاگریت.

له بهرامبهه نه وانیشدا هه ندیکى تری ووشك هه كه باسی موحا
هیدانی نه فغان دهكهن به نه قام و بیدعه چی ناویان دههه! به بیا نووی
نه وهی گویا نووشتی وکشتهك به کباردینن یا بیدعه له هه ندی له
مزهگه وته كانیان دههینری! بگره کار له ووش تپه ریوه یه کیک هه یان دهلی:-
«هؤلاء مشرکین یحاربون ملحدین!!» ئهم نه فغانیانه موشریکن دژی بی
باوهرو کوومه یسته کان دههنگن!!

یه کیکی تر دهربارهی کومله کی سله فی یه فغانی نووسیویه تی و
دهلی:- هه که سیک به کافریان نه زانی خویشی کافره، جا نه گه نه مه
دهرهق به کومله کی سله فی وابلن دهه چی به وانی تر بلن؟! هه خودا
پشت و په نامان بیت کوا نه و ته رازوه راسته ی که خوی گه ووه بو نه م
نومه ته ی داناهه؟ ئانه مه یه شوین که وتنی پښه مبهه - ﴿﴾ -؟

نه و پښه مبهه ی که نرخی هه موو که سیکى زانیوهو به چاوی که م
ته ماشای کاری هیچ که سیکى نه کردوه؟ قه دری چاکه کانی خه لکی
گرتوه نه گه که م کورتیشی تیادا بوو بی!

نه و متا که و مسفی (نه جاشی) دهکات دهه فرمووی: «ملك لا یظلم عنده
احد»^(۱) «واته پاشایه که هیچ که سیک لای نه و سته می لی ناکریت، له گهل
نه ووش هینشتا موسلمان نه بوو بوو.

لیره دا هه ندیک له بانگه وازیکاران هه نه نها به یهک چاو سهیری شت
دهكهن، یابه چاویکی رهمانه ندی و گوئ نه دان به هه له کان، یابه وینکی
نارمزیی که بیجگه له خهوش و خراپه هیچی تر نابینن:-

(۱) [احمد و بهیقلی] ریوایه تیان کردوه.

وعين الرضا عن كل عيب كليله
ولكن عين السخط تبدي المساويا
إذا كان المحب قليل حظ.
فما حسناته إلا عيوب!

پنویسته له سه ربانگه وازیکاران که دهست بهو نه حکامانه وه بگرن
که فیрман دهکن ته رازووهکه له ناوه راسته وه بگرین و به چاوینکی
دادپه روه رانه وه سهیر بکین تا نه که وینه ژیر کاریگری هست و سۆزه وه
چاچ بو چاکه بنی یان بو خراپه «ولا یجرمنکم شأن قوم علی الا تعدلوا،
اعدلوا هو اقرب للتقوی» (المائدة - ۸)

(هـ) دادگری له مامه له کردن له کمل دهقه شهر عیه کاندای.

نه وه دهقانه ی که موچکه من و روون و ناشکران کاکله ی (نایینه که ی
خوا) پیک دههیتن برخوا پی هیتان و دهست پیوه گرتن و نه نجام دانی نه رکه و
پنویستی سه رشانی گشت موسلمانیکه مه گه ر نه وه حکامانه ی لی
دهرچیت که کاریان پی ناگریت له وه گرتنی نه وه دهقانه، ناگرنی هه ندیکیان
وه رگری هه ندیکیان پشت گوئی بخزین و رابگرین به تاییه تی نه وه دهقانه ی
له سه ر یه که بابته دهرۆن یا دوو بابته ی به رامبه ر یه کتری هه ندیک نه نا
نه وه دهقانه وه رده گرن که هه ره شه و ترساندن تیادا هاتووه وه کو نه وه
فه رموودانه ی دهفه رموون: «لا یدخل الجنة قاطع»^(۱) هه ر که س سیله ی
ره حمی به چریتی و سه ره که س کاری نه دات ناچیت به هه شت.

(۱) (بوخاری، مسلم، نه بوداود) ریوایه تیان کردووه.

یا نهو فرمود می‌ی دهفرموی:

«لا یدخل الجنه قتات^(۱)» ناجیته به هشت نهو که سهی دوزویان بیت واته نه میمی له نیوان خه لکی دا بکات.

«کفر بالمرء تبرؤ من نسب و ران دق»

(نکولی کردن له نه نسب نه گهر فرمیش بیت، کوفره!)

به هوئی نهو دهکانه وه هه نه دیک به م کارو کرده وان موسلمانان کافر دهکن، نهو هس راست نی به چونکه وهرگرتنی فرمود مکان بهروالهت مه بهستی راسته قینهی نه فرموده وان ده ناخن، به لکی نه بی ناگاداری نهو بین چندها فرموده ی تر هه که یارمه تیمان دهن له لیکدا نهو ی فرمود مکانی پیشوو و محوکم دان به سه ریاند، وه کو:—

«فان الله حرم على النار من قال لا اله الا الله يبتغى بذلك وجه الله^(۲)»

خوای گهره ناگری لهو که سه حرام کردوه که بلی هیچ خواجه نه بیجکه له «الله» ومله دله وه مه بهسته که شی رازی کردنی خوابی
«من شهد ان لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله وان عيسى عبد الله ورسوله، وكلمته القاها الى مريم وروح منه، وان الجنه حق وان النار حق ادخله الله الجنه على ما كان من العمل^(۳)»

هر که سی شایه تمنای بهیتی که هیچ خواجه نه بیجکه له «الله» وه موجه ممد بهندهو رهوانه کراوی خودایه و عیسا بهندهو راوانه کراوی خودایه که دای به مریم و مکیانیکه له لایه خاوه پیی به خشراوه. و شاهیدی بدات که به هشت هه وه دوزخ هه وه نهوا خوا ده بیاته به هشت جا کارو کرده ی هر چون بیت

(۱) (بوخاری، موسلیم، نه بوداود، ترمزی) ریوایه میان کردوه.

(۲) (بوخاری و موسلیم) ریوایه میان کردوه.

(۳) (نه محمد، بوخاری، موسلیم، ترمزی) ریوایه میان کردوه.

که سانیکي تر هن به پيچه وانه ته ماشاي مهسه له که دهکن، ته نها نو دهقانه يان لاگرتگ و به پيوستيان دمراني که مزگيئي دمرن و دل. خوش کړن، وا له خه لکي دهکن که بي غم بن و لي پال. بدمنه و هو هيچ نه کن وک نه وې به هشتيان مسوگر بيت، وه هرچي نو دهقانه ي که ترس و هره شه ي يان تيدايه پشت گوي دمهکن! هه روکو خوي گوره دمه رسوي:-

«فخلف من بعدهم خلق، ورثوا الكتاب ياخذون عرض هذا الادنى
ويقولون سيفغر لنا وان ياتهم عرض مثله ياخذوه» (الاعراف: ۱۶۹)

واته: پاش نه وانه وچه په کي ترهاتن و بوته ميراتگري کتيبي خوا و له هه مان کاتيښدا دونيا ويستن و دين فروشن و د شلېن دې دې خوا هر ليان خوش د هيت و نه گره بوشيان بلوي ديسان دين د فروشنه و به دويانا

راستپه که ي نه وېه گشت لايه نه کاني به توندي و ته ووي و هر بگري تاو کو ته راز ووه که به پارسه نگی بمينيته و.

راستي و دادگهري نه وېه تو هاوسه نگی رابگري له نيوان مهسه له سه ره کي په کان و مهسه له لوه کي په کان دا، چونکه نه م نايينه هه مووي ناييني خودايه، هيچ به شيکي نه م نايينه ماوه ي نه وې تيدانيه به سووک سه ير بگري يا پشت گوي بخري، بويه پيغه مبهري خوا ﴿﴾- له وکاته ي که جوهر منيل پرسپاري لي کرد دهر باره ي پيتاس «ثيمان و نيسلام و نيحسان» له پاشا فرموي: «هذا جبل اناکم يعلمکم دينکم»^(۱) نه و جوهر منيل بوو هاتبو (ثاين) ه که تان فیر بکات که و ابوو ثيمان نيسلام و نيحسان به هه موويانه و ثاين ته و او دهکن.

(۱) البخاري موسليم، نه بوداور، نه ساني، ربوايه تيان کردوه.

جا نه گهر که سیک باور ی نه بیت به به شیکی نه م نایینه که دمتی
 قورسانی له سهر هاتبیت یان به سوننه تیکی پیغه مبه چسها بیت، نه و
 که سه کافر د بیت جا با نه و مسئله یی که بروای بی نیه (سوننه) تیک
 بی یا (فرض کفایه) یه یه بیت و هکو دو ورکات نویژی به ره به یان یا بانگ
 دان یا هر مسئله یه کی تر له م جوړه.

له نیسلام توپکل یان بابیت و مسئله ی پوچ و بی هوو ده نیه، هر
 و هکو هندیك نه قام و هله چی و ابو خویان خوش ده کن بی نه و هی
 زافیا ری کیان ه بی.

به له کو نیسلام چه ند ما هلو پایه ی تیدایه هندیك کار له هندیك خیر
 تر و گوره تره، هندیك له هندیك تر گونا هترو تاوانه کی زل تره،
 هندی مسئله له پیلی هندیکی ترمه دین، و هکو بایه خ دان به (عقیده)
 بربو باور به له له هه سو مسئله یه کی تر، وه هاتنی هندی بابیت
 سه رمکی گرنگ له پیش بابیت تر که گرنگیه کی که متره، کاتی که هله و
 نهنگی له مروقیک به دی ده کی دانایی نه و میه له پیشدا نه و ه لانه ی بو
 راست بگریته وه که گوره تر سنا کن قه نه وه ده بی ملی بگری و بی بلی
 کابرا تو بو فلانه زیکری سوننه ناکه ی؟! له کاتیکدا هیشتا نویژه فره
 کاتی به نه وای ناکات! یا ده بی توجهره کیشان له یه کی که دهغه بکی
 له کاتیکدا هیشتا بیرو باور مکی پاک نه بو ته وه؟!

به پله ی (التدرج) له بانگه وازی کردندا زور پیوسته، هر و هکو له م
 ناموزگاریه ی پیغه مبه - ﴿﴾ - بو (معاذ) نه و راستیه مان بو روون
 د بیت وه کاتی که نار دی بو یه من، بی فرموو:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَذَلِكَ فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ

افترض عليهم خمس صلوات في كل يوم وليلة، فإن هم اطاعوا لذلك فاعلمهم ان الله افترض عليهم صدقه تؤخذ من اغنياءهم فتد على فقراهم....^(۱)

واته:- نهی معاذ تو دهچیه نیوگه لیک که نه هلی ئاینه ئاسمانیه کانی ترن، یه که مین شتیک که بانگی بو ده که ی شایه دمانی و بیرو باوهره به تاک و ته نهایی خوی گه وره راستیتی پیغه مبه ر ایه تی محمد - ﴿ﷺ﴾ - نه گه ر نه و میان و مرگرت ئینجا بی یان رابگه یه نه که خوی گه وره له شه و ورژیکدا بیتج نویژی له سه ر داناون، نه گه ر نه ویشیان به جی هیتا بی یان رابگه یه نه که خوی گه وره زمکاتیکی له سه ر داناون که له دوله مه نده مکانی موسلمانان وهرده گیری و به سه ر هه ژارمکانیان دابهش ده کریت.

پیش خستنی کاره گرنگه کان به پیش کاروباری تر له کاتی ده عوه و بانگه وازیکردندا، ریبازی پیغه مبه ری خوا بووه - ﴿ﷺ﴾ - به شیکه له سوننه ت و به رنامه ی کاری پیغه مبه ر - ﴿ﷺ﴾ - له بانگه وازیکردن و دلاو کردنه وه ی په یامی خوی گه وره هه روه ها به شیکه له وه سیه ته که ی بو یاره به ریزه کانی.

هه ندی موسلمانانی دلسۆزو خواویست هه ن مه سه له بچووکه کان به توندی ده گرن و زۆر ترین بایه خی بی دهن به ئی هه مووی هه ر گرنگه به لام گرنگ و گرنگ ترو گرنگرینیش هه ن، که سیش ناتوانی بلی باواز له و مه سه لانه به یقین نه خیر! به لکو نه بی مه سه له بچووکه کان له شوینی شیاووی خوی دابتری و مه سه له گرنگه کانیش له شوینی شیاووی خوی یان.

(۱) بوخاری، موسلم، نه بو داود، ترمزی، نه سلانی، ربوایه تیان کردوه.

روژیک له وانه یه کی (بلوغ المرام) دا که بو قوتایه کانم باس ده کرد نه و
 فهرموده یه م هیتایه وه که له (نه بی سه عید) رمزه مندی خوی له سه ر
 بیت، وهرگیراوه که ده فهرموی: «إذا أتى احدکم المسجد فلینظر فی نعلیه،
 فان رأى فیهما اذى فلیمسحه ویصل فیهما»^(۱).

واته: نه گه ره کیکیان هاتن بو مزکه وت باسه یری پیلاره مکانی بکات
 نه گه ر شتیکی پیسی پیوه بووبا پاکی بکاته وه نو یژی پیوه بکات، منیش
 نه وه م به هل زانی بو روون کردنه وه ی رییازی ته واو له چونیه تی
 تیگه یشتنی نه م جوړه فهرمودانه، هه ره وه کوله م چهند خاله دا.

یه که م: نه و سوننه تانه ی که له پیغه مبه ر - ﴿کَلْبًا﴾ - وهرگیراوه له م
 بارمیه وه که نه میش له پیته فهرموده دا خستومه ته ر. و^(۲) که گشتیان
 سه رچاوه کانیا ن به هیژن و جیگای باوهرن، ئینجا له دووهم خالدا راو بو
 چوونی زانایانم^(۳) هیتاومه وه، که له سی خالدا کورتم کردمه وه جاله دوا
 خالدا به هیژ ترین راو بو چوونم خستومه ته ر. و که به لگه ی روون و
 که شه داری له سه ر هاتووه، نه ویش نه ومیه که وا باشته ره «مستحب» نه نو یژ
 له پیلادا بکریت له گهل. له به ر چاو کرتنی نه و خالانه ی خواره وه: -
 ۱- به چاکی سه یری پیلاره که بکری و له پاک و خاوینی یه که ی دلنیا بیت
 هه ره وه کوله فهرموده ی نه بی سه عید وهرگیراوه.

(۱) (ئهبو داود) ریوا یه تی کردوه.

-
- (۱) تینی: - دانهر دطقی هه ر پیته فهرموده مکانی هیتاومه وه به لام به پیویستم
 نه زانی نه ومنده به دوورو دریزی لیردا بینوسینه وه.
 (۲) به هه مان شیوه نووسینه وه ی نه وسی راو بو چوونه شم به پیویست نه زانی
 که بنووسریته وه.

وهرگیر

ب) به هوئی نهم کاره هیچ قره و هه رایه ک دروست نه بیت باوای لی بیت دهنگ و هه را بکه ویت نه مزگه و ته کان یا بیته هوئی رق وقین و دابر ابریی نیوان موسلمانان، بی گومان نهم جوړه ههلویتانه دوزمنانی نیسلام دمیقوزنه و هه پیی دلخوش دهین.

ج) پیوسته مهسه له و بابته گرنه کان له پیش نه وانی تره و هه حیسابیان بو بکریته، پیوسته نیغه له سه رتادا مهسه له ی بیرو باوهری (عقیده)ی خه لک راست بکهینه وه، خه لکی له جوړه کانی هاوول. پهیدا کردن بو خوا (الشرك بالله) ناگاداری بکهینه وه، وهه نیان بدهین که تړک و واجباته کان جی یه جی بکن و له شته حه رام کراوهمکان دور بکهینه وه، هه روه ها هانیان بدهین پابه ندین به سوننه و کاری چاک وه له کاری ناهه موار خو به دور بگرن خو نابی نیغه بیتن ملی سوننه تیک بگرین که خه لکی هیشتا لی تیته گه یشتون یا به لایانه وه سهیره، وای لی بی خه لکی سوننه ته که ش رمت بکهینه وه نه و که سانه ش رمت بکهینه وه که نهم سوننه تانه یان لی داوا دهکن، بگره هیچ کاریکی چاک و خراپیان لی وهرناگرن!

پایه کانی شه رعی خودا به فیرکردنی بنهینه کانی بیرد باوهر (عقیده) دهست بی دهکات، دوا به دوا ی نه و فهرزو واجباته کان نینجا واز هیثانه له قه دهغه لی کراوهمکان (الحرمات) وه به جی هیثانی سوننه ته کانی پیغه مبه ر - ﴿﴾ وه خو دورگرتن و خو هه راستن له هه موو رهفتاریکی ناریک و ناته و او.

به کورتی، نیغه پیوستیمان به وه هه یه که نه هیلین گری کویره له نیوان مهسه له سه رهمکی و بنهینه یی په کان له لایه ک و مهسه له سادو به چکوله کانی

له لایه کی دیکه وه دروست بیت، نه و قسانهش نه چیه گویحکه مانه وه که وه
 دهلیت نه بی واز له لایه نیکیان بهیتین بو لایه نه که ی تری، بو یسته سه رنجی
 بانکه وازیکاران بو سه ریک شیواز رابکیشین نه ویش نه ویه که هر شتیک
 ماو خوی بی بدریت.

هیچ کهم و کورتی نیه بو بانکه وازیکار که بیت خهریکی فیر بوون یا
 فیرکردنی نه و سوننه تانه بیت که خه لکی ئی تیه که یشتون یا وهری
 ناگرن، و مکو کورت کردنه وه ی جل و بهرگ بو ناوهراستی قاچ یا جوولاندنی
 په نجه ی شایه دمانی له کاتی ته حیات خویندندا چونکه نه م مهسلانه
 دهقی شرعیان له سه ر هاتوو به مهرجیک له مهسله گرنگه کانی تر
 دوری نه خانه وه یا باشتروایه که نجه کان فیر بکرین که هر بو خویان نه م
 سوننه تانه جی به جی بکن و ته نهاییه که سانه بگوتری که ناموزکاری
 وهرد مگرن نه م مهش له شوین و کاتی گونجاودا، له هندی کات و شویندا
 نه به نه بی له راهی خودا واز له م سوننه ته بهیتی نه گهر بینرا که
 سه رزمه وندی شرعی له وه دایه، نهک له ترسی زووبانی خه لک و لومه ی
 لومه کاران!

راستی نیه، داده به رومری نیه، زیاتر له چوارده بهرگ له سه ر
 مهسله یه کی لاوهم، یا ناسه رمکی بنووسری که چی له لایه که چندها
 به لاو مهینه تی و دهرد و ناسور هاتوته سه ر نه م نومه ته و له لایه کی تر نه و
 خه لکه موسلمان به دوا ی چندها بیرو باوهر و بو چوونی به و به وچ که
 وتوون! جا به یو یسته بانکه وازیکار بزانی دهرد مکان چین دهرمانه کانیش
 کامه ن!

که سانیکی واش هن که له بهر چند مهسه له یه کی گرنګ و سهرمکی
نه وانی تریان پشت گوی خستووه.
بو نمونه :-

یه کیکیان دهلی :- من سلهظیم کاتی که سهری که سایمتی عومری
کوری خه تباب دمکم وکو نهو عومره سهری دمکم که به دادگریو
یه کسانی فرمانروایی له نیوان خله کدا کردووه، وکو نهو عومره ی که
دهلی :- نه گهر نیستریک له عیراق بخزی یا بکوی وا هست دمکم که
خوای گوره برسیارم لی دمکات، نهی عومر بوجی ریگات بو خوش
نه کردووه؟

من بهو چاره سهری عومر ناکم که بهرگی کورتی له بهر کردووه
وریشی دریژی به جی هیشتووه چونکه مندا ل. وایر دمکانه وه !!!

نه بهو راو بوجوونی هندی که له موسلمانان! یا سبحان الله! باشه
بوجی نه بی نیغه شه خسیه تی عومری کوری خه تباب بگین به دوو بهش؟
عومریکی دادگری فیداکارو مجاهد، که هست به لپرسراویتی خوئی
دمکات به رامبه به خودا.

عومریکی تر پابند به ته وای سوننه کانی پیغمبری خودا
ﷺ له رهوش و ناکارو کرداریدا ماشا بو عومر هرگیز بر وای بهم
(دور منگی) به نه بووه!

لهو کاته ی که (عوتبه ی کوری عامر) هات بو مه دینه باش نه وه ی
هفته یه که بهر یگاوو بوو بو نه وه ی مزگیتی نازاد کردنی ولاتی شام بگه یه
نیغه عومری کوری خه تباب که نم هواله ی به عومر راگه یاند له کیف

خوشیا دهستیان کرد به بانگی «الله اکبر، والله الحمد» ناله و کاته که
 ئیمامی عومر سهیری (خف) ^(۱) کانی پیی عوقبهی کرد و ئی پرسی: نهوه
 چند روزه له پیت کردووه؟

ووتی: ههفتهیهك دهییت مهسحی لهسهر دهكهم!
 عومر فهرمووی: (اصبت السنة) ^(۲) واته: بهگوزیهی سوننهت ههلس و
 كهوتت کردووه و كارمكتهواوه.
 ئیبنو تهیمیه ^(۳) و ههندی زانای تریش نهو ریوایهتیان به راست له قهلام
 واوه.

كه وابو خهريك بوونی عومری كوری خهتتاب به مهسهلهی نازاد
 كردنی كه لان و جیهان خستنه ژیز رکیفی ئیسلام نهبووه بهر بهستیک له
 بهردم عومردا تاوهكو واز له سوننهتەکان بهیتی یا هندی وورده بابەتی
 تر پشت گوی بخت.

له کاتیگدا عومری كوری خهتتاب رهزامهندی خوای لهسهر بیت
 لهسهره مرگا بوو پاش بریندار بوون و لیذرانی به چهند خهجه ریک
 لهسهر جیگا غمی نهوهی بوو ناخۆ نهبی کێ بکری بهجی نشینی
 پیغه مبهه ^(۴) وه رابهرو سهر کردهی موسلمانان، له راستیدا نه
 مهسهلهیهش مهسهلهیهکی گرنگ ترسناک بوو، به لأم سههاری ههموو
 ئهمانهش ئیمامی عومر خوای ئی رازی بی وازی له مهسهلهو بابەتی
 ووردکاریهکان نههیتا بو نمونه:-

(۱) الخف) ومکو گوزموی وایه له پیسته دروست دمکری.

(۲) (بیههتی) ریوایهتی کردووه.

(۳) له (الفتاوی) ومکیراوه.

له وکاتەى سەرگەرمى ديارى کردن هەلبژاردنى جى تشين بوون
 منالريک هاتە ژووڤو، ئەویش بەچاکە باسى کرد، کە چوو هەر موهر
 بىنى کە کراسەکەى زۆر شوڤە ووتى ئەم منالەم بو بانگ بکەنەوه!!
 کە هات فەرموى: - برازای خۆم کەمى کراسەکەت هەلکيشە و کورتى
 بکەر موهر، چونکە و پاک و خا و پتەرمو خوداش وای پى خوش تره^(۱) ودا
 بەدوای ئەوه بەم بريندارى و شريه رووى کرده سەحابەکان و بابەتيكى
 ووردى له (ميرات) بو روون کردنەوه و او بو چوونى له گەلدا
 ادمگۆر پتەوه، بەلای ئەوه مەسەله گرنگ و سەرەكى يەکان لەگەل بابەتە
 ووردەکاندا بە جۆريكى وا بەيەكەوه بەندبوون کە هيجيان ئەوى تريانى
 نەتواند موهر،

بۆيە تام چۆريكى تايبەتيان نەبەخشی دوور له هەموو رەقەکارى و رکە
 بەر يەك!

(و) دادگەرى له تيروانينيكى هەمەلایەنە بو ئيسلام:-

تايينى خودا بو ئەوه هاتوو کە گشت کاروبارەکانى ژيانى ئادەمیزاد
 ببات بەر يەك له ئاستى تاك و كۆمەل. دا، وەله بوارەکانى ئابووردى،
 كۆمەلایەتى راميارى زانستى، و گشت بوارەکانى تری ژيان، بۆيە. خوای
 گەورە لۆمەى بەنى ئيسرائيل يەكەان دەمکات کاتى کە هەندى بەشى
 تايينه کەيان فەرموئى کرد دەر موئى:-

«فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ» (المائدة: ١٤)

(١) (بوخارى) ريوایەتى کردوو.

که‌واته: کورت هه‌لبێتان و ته‌سک کردنه‌وه‌ی ئیسلام له‌سه‌ر چه‌ند لایه‌نیکه‌ی و فه‌رامۆش کردنی به‌شه‌گانی تر خۆی می‌لله‌ته‌ فه‌وتاه‌مه‌کانی پێشوه، وه‌ هۆیه‌کی سه‌هرمه‌کی‌یه‌ بۆ دروست بوونی ناریکی و نا ته‌بابی له‌ نیۆان مو‌سڵماناندا به‌ گشتی و بانگه‌وازی‌کاران به‌ تاییه‌تی.

هه‌ندی له‌ مو‌سڵمانان ئیسلام هه‌ر به‌وه‌ تی‌گه‌یشته‌ون که‌ بریتی‌یه‌ له‌ چه‌ند په‌رستگاری و چه‌ند ری‌و‌رسمیک! بایه‌خیش ته‌نها به‌ شه‌و نوێزو زی‌کرو چه‌ند درووشمیکه‌ی تر ده‌ده‌ن، بگه‌ر هه‌ندی کاری وانه‌جام ده‌ده‌ن که‌ دووره‌ له‌ شه‌ریعه‌تی خودا! نه‌وته‌ هه‌ندیک ئا‌کاری سو‌قیانه‌ی وه‌ها ووشک به‌جی ده‌یتن که‌ گه‌لی دووره‌ له‌ واقعی ژیا‌نی ئیسلام و هه‌قیقه‌تی ئه‌م ئایینه‌ بیرۆزه، یه‌کێک له‌ وانه‌ به‌شانه‌زی‌یه‌وه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ ده‌لی:

کابرایه‌کی روژئاوایی زۆر له‌ گه‌مان دانیشته‌ و گۆی‌ی بۆشل کردین، هاشان له‌سه‌ری نووسیه‌وین و ده‌لی: نه‌مانه‌ هیچ جیگای ترس نین، چونکه‌ هه‌ر با‌سی بن عار‌دو سه‌ره‌وه‌ی ئاسما‌نه‌کان ده‌کهن!!

با‌سی مر‌دن و قه‌برو قیامه‌ت، با‌سی با‌وه‌ری به‌خوداو به‌فریشه‌کان و هاتنی روژی قیامه‌ت و، به‌هه‌شت و نا‌گری دو‌زخه‌! خوا‌یه‌ به‌مانه‌اریزی!! به‌لام هه‌رچی کاروباری ژیا‌ن و سه‌ر رووی زه‌مینه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر قسه‌ی ئی‌مه‌که‌! وه‌کو ئه‌وه‌ی هیچ په‌یوه‌ندی‌یه‌کی به‌ وانه‌وه‌ نه‌بێت!!

هه‌ندیکه‌ی تر له‌ مو‌سڵمانان هه‌ن که‌ ئیسلام وه‌کو ئیسلامیکه‌ی سیاس‌ی و مر‌ده‌گرن، هه‌ول و تیکۆشانه‌ی به‌رده‌وامی ئه‌وان ته‌نها بۆ بیکه‌ و مه‌نای تا‌قم و گرو‌ی سیاس‌ی و کو‌کردنه‌وه‌ی دو‌ست و لایه‌نه‌گه‌یرو ده‌نگ هه‌تانه‌ له‌ هه‌لبه‌ژاردن و چوونه‌ نی‌و په‌رله‌مان و په‌روه‌رده‌کردنی لاهه‌کانه‌ له‌سه‌ر خه‌باتی سیاس‌ی.

هه‌ندیکی تریان خه‌ریکن به ئیسلامیکی زانستیانه، خه‌رکیی فیزبون و لیکولینه‌ویه له سووننه‌ته‌کانی پتفه‌مه‌رو و فهرمووده پیروژه‌کانی، وه خه‌ریک ده‌بی به جیاکردنه‌وه‌ی فهرمووده ریوایه‌ت به هیژه‌کان له‌وانه‌ی تر که لاوازن، وه خه‌لکی له فهرمووده لاوازن دروست کراوه‌کان ناگادار ده‌که‌نه‌وه، جا وورده وورده نه‌مه‌ش ووشکی و ره‌قی‌یه‌کی به دوا دیت دور له واقعی دلبه‌زیتی نه‌م ئومه‌ته، نازانی ئاخو چ پیلانیک له ئارادایه بوئیسلام و موسلمانان!

پیش نه‌وه‌ی هیچ لیکدانه‌ویه‌ک بو نه‌م قسانه بکریته. من ده‌لیم:

یه‌که‌م: ئیسلام نه‌و سی لایه‌نه‌و چهند لایه‌نی تریش به‌یه‌که‌وه ده‌گریته خوی، ئاینیکه هاتووه به‌نده‌کان به په‌روه‌ردگاروه به‌ستیت‌وه، ئی بترسن و له ره‌حه‌ته‌که‌شی بی ئومید نه‌بن، نه‌مه‌ش به هو‌ی عبادت و په‌رستن کاریه‌کان دروست ده‌بیت ئیسلام بو نه‌وه هاتووه که ژیا‌نی مروف به‌ریوه‌بات حوکم و یاسای خودا له نیو به‌نده‌کانی به‌سه‌پیتی، نه‌هاتووه به‌نده‌کان گوشه گیر بکات و له واقعی ژیا‌ن دووریان بخاته‌وه!

سیاسه‌تیش به‌شیکه له‌م ئایینه پیروژه‌و ئی جیا ناکریته‌وه، خه‌بات کردن له‌م مه‌یدانه‌دا بو‌گه‌یشتن به ئامانجه پیروژه‌کانی ئیسلام به هه‌ر شیوازیکی شه‌ری بیت ته‌رکی سه‌رشانی هه‌موو موسلمانیکی غه‌م خورو بانگه‌وازیکاره.

ئیسلام هاتووه خوا په‌رستی و چۆنیه‌تی ژیا‌ن به‌ریوه‌ردنمان فیه‌ر بکات، و ژیا‌ن هاوسه‌نگ بکات و ریکی بخات به هو‌ی پابه‌ند بوون به سه‌رچاوه سه‌ره‌کی‌یه‌کانی ئیسلاموه دیت دی که نه‌ویش بریتی‌یه له قورنانی

پیرۆزو سووننه‌تی به‌رزى پېغه‌مېر ﷺ نه‌ك شوین كه‌وتنى هه‌واو هه‌مه‌س
و ئارمه‌ز مه‌كان.

كه‌وا بوو خالى يه‌كه‌م نه‌وه‌ی دهرخست كه‌ پېوښته به‌گوێزەى ئىسلام و
له‌ ژيان روانگه‌ی شه‌ریعه‌تى خواوه‌ سه‌یری گشت بو‌ارمه‌كانى ژيان بكړین

دووم: له‌وانه به‌ هه‌موو كه‌سېك نه‌توانی له‌ گشت بو‌ارمه‌كاندا شارمه‌زاو
لى‌هاتوو بېت، چونكه‌ توانای مروف سنوورداره، نه‌گه‌ر نه‌و توانایه‌ له
بو‌اریكدا خرایه‌گه‌ر له‌وانه‌یه‌ له‌ بو‌ارمه‌كانى تر بى‌ ئاگابېت، ياله‌وانى تردا
كزو لاواز بېت، دوا به‌دواى نه‌مه‌ش زه‌وق و ئارمه‌زووى نه‌و خه‌لكه‌ وه‌كو
یه‌ك نیه‌، جوړى بايه‌خ دانى هه‌ركه‌سېك به‌ گوێزەى سروشتى نه‌وكه‌ سه‌یه‌،
د مېنى يه‌كېك خواپه‌رستى دمكات و زوړيش خێرخوازه، به‌لام له‌وانه‌یه‌ چ
شه‌ر زان نه‌بېت، زانیاړیه‌كى نه‌وتوى نه‌بى‌ دهریاره‌ی ئىسلام.

هه‌ر مروفېك خواى گه‌وره به‌هرمه‌یه‌كى پى‌ داوه، له‌ نيو‌ هاومله‌كانى
پېغه‌مېر ﷺ تیاياندا هه‌بوو قارمه‌مانى جه‌نگ و جيهاد بوو وه‌كو: خالیدی
كوردی و ملید، له‌ هه‌مان كاندا زاناو شه‌ر زانى لى‌هاتووى وه‌كو ئېينو
عه‌بباس، و ئېينو مه‌سه‌ود، هه‌ر له‌و كاته‌دا خواپه‌رست ر دونه‌یا نه‌ویستی
وه‌كو نه‌بو زه‌رى غه‌ففارى يان له‌ ناودا هه‌لكه‌وت.

جا له‌م جوړه‌ كه‌سانه‌و كه‌سانى تر بېنایه‌یكى ئىسلامى ته‌واو پېك هات،
ه‌ی‌واش هه‌لكه‌وتوون كه‌ هه‌موو نه‌و وه‌سفانه‌یان لى‌هاتوته‌ دى، نه‌گه‌ر چى
نه‌م بابته‌ ژمارمیان كه‌من، هه‌روكه‌ له‌ نيو‌ هاومله‌كانى پېغه‌مېر ﷺ
پیاووى وه‌كو نه‌بو به‌كردى سه‌ددیق و عومهرى كوردى خه‌تتاب و عوسمانى
كوردى عه‌ففان و عه‌لى كوردى نه‌بى‌ تالیب (خوایان لى‌ رازى بېت)

دەرکهوتن، وه گهلیکی تریش له م جوړه پیاوانه دواى به دواى نه وان هاتن و په یدابوون.

شپږم: دهمی نیمه هندیکمان ته واکه ری نه وانی ترمان بین، نابی هه لېږاردنی جوړی بایه خ دان بیته هو ی بهرته وازمی و تانه و ته شه ر گرتنه په کتری، یا هه ری که مان نه وی ترمان تاوانبار بکات به نه فامی و نه زانی، یا په کتری تاوانبار کردن به خه ریک بوون به مه سه له لاو مکی په کان، یا خود په کتری تاوانبار کردن به ووشکی و خه ریک بوون به دونیا.

نه خیر، با هر موسلمانیک به براک هی خو ی بلی که به قه دهر توانای خو ی رو ئی خو ی دیوو، که لیتیک ی بو پر کردینه وه، که له نیوان خو ی و خوا دوعای خیری بو بکاو ریگا به که س نه دات که تانه و ته شه ری تی بگرن.

با «حیزبایه تی» به سه ر به شیک ی نه م ئیسلامه وه نه که ین و دژایه تی نه و که سانه ش نه که ین که به به شه کانی تری نه م ئایینه وه خه ریکن، له جیاتی نه وه نه که ر په کیک که لیتیک ی بو گرتن زور سوپاسیشی بکه ین.

چوارم: پښو یسته له وش ناگادار بین که نابی خه ریک بوون به زانست یا په رستن کاری په کان وهیا خه باتی سیاسی وامان لی بکات که ئامانجه سه ر مکیه کانی بانگه وازی کردنمان له یاد به یتنه وه.

مرو ئی بانگه وازی کار تاب ی له ناستی هه ندی بابه تی پښو یست بی ناگاو بی غه م بیت و مکو شارها بوون له بیرو بیاوهری راست و دروست، و هشاره زابوون له له چو ینه تی ده ست نویژگرتن و نویژ کردن و روژووگرتن

و.. تاد. هرومها شارمزابوون له ههندی بابتهی که په یومندی به ژبانی
 روزانه مان ههیه وکو چوئیه تی ههلس و کهوت له گهل. خاوو خیزاندا، یا
 ناگادار بوونه وه له بر یارو یاساگانی ئیسلام دهرباره ی زمکات و بازرگانی
 کردن و چندهما بر یاری تر دهرباره ی کاروپیشه گانی وکو نه اندازیاری و
 پزیشکی.. گهلرکی تر.

ئیمه بهم ریگایه خویمان له وه دهاریزین که مه سه له یه کی ئیسلام
 به توندی بگرین و شه ره شه قیشی له سه ر بکهین؟

بایه خ دان به په سرتنه کان نه گه ر زانیاری یه کی شه رع ی ته واو هه لقولاو
 له (قورئان و سووننه ت) ی له گهلدا نه بیت خاومنه که ی به ره و هه لیدیژی
 سوئینگه ریپی ده بات.

بایه خ دان به بانگه وازی کردن نه گه ر له سه ر بنچینه ی تیگه یشتن و
 شی کردنه وه ی دهقه کان و زانین و زانیاریه کی ته واو نه بیت خاومنه که ی نا
 «مانجی بانگه وازمه کی نه بیت کوکردنه و میان راکیشانی خه لکی بو ناو
 گیژاوی بیده کاری یا کوکردنه وه و راکیشانی خه لکی بو مه به سنی تر.

(ز) راست کردن له گهل. واقیعدا:

هه ندیک له بانگه وازیکاران - له و سه ر ده مه دا - وا ده زانن له سه ده ی
 پیته جه می کوچیدا ده ژین! نه و سه ده میه ی نه ناسیوه که تیایدا ده ژی،
 نازانی چی له ده ور و به ری روو ده دات وچی رویداوه، هه ر وکو کابرایه کی
 ده و جاده و کوڵانان بیر ده مکاته وه، وکو نه و خوتبه خوینه ی که ده لپن
 جاریکیان کوته کتیبیکی به ده سته وه گرته و خوتبه ی تیایدا ده خویندوه له

کۆتایی دا دوغای بۆیه کییک له پاشایه کجانی عوسمانی کردو که
نیسقانه کهشی نه مابوو!!.

نەیدەزانی لە دنیا چ بایە، نەیدەزانی ئەو پاشایە بوئەوه گل و مشک
و مار خواردوو یەتی، سەر وەت و سامان و بگرە وە لاتە کهیشی رۆژە لات و
رۆژناوا - دەستی بە سەردا گرتوو!

ئەو جۆرە بێ ئاگایی یە ئەگەر زۆریش دووبارە نەبیته وە بەلام
بەبەر دهاوسی نمونەیان ماوه و دەمینێ.

گەنجیک لی ی پرسیم و ووتی: حیزبی (البعث) چی یە؟

بیروباوەریان چی یە؟ هەر ئەو هەمی یە که بر. وایان بەزیندوو بوونەوه
(البعث) ی رۆژی قیامەت دا نیە؟ وا تیگە یشتبوو بوئە ناوێراوه (حزب
البعث) (چونکه باوەریان نی یە بە (یوم البعث)!

موسلمان ئەبێ کار لە واقع و دەورو بەر مەکی بکات، وە دەبێ جێ
پەنجە ی لە هەموو سەردەم یکدا دیاری بێ، وە گەواهی دەر بێ لە سەر ئەو
خەڵکە، وە لە ناخی خەم پەژارە ی کۆمەڵە کهیدا بژی، وە لە هەموو بیرو
بوچوونە فیکری و سیاسی یە کانی سەردەم ئاگادار بیت وە هەول. بدات بو
دۆزینە وە ی ریکا چارە بو هەموو ئەو تەنگ چەڵە مەو گێروگرفتانه ی که
دەورو بەر مەکی تووشی هاتوون، وە موسلمان دەبێ هەول. بدات
بەرمەگاری هەموو لادانیك و ناراستیەك بیته وە لە رەگ و ریشه و
بنە چەیان شارەزایان بیت، چونکه هەر گیز ناتوانی بەرنامە و بو
چوونە کانی ناحەزان بوو چەل. بکریته وە ئەگەر شارەزایی تەواومان
دەربارە ی رەگ و سەر چاوەیان پەیدا نەکرد بێ.

بەلام مەرجیش نیە هەموو بانگەوازی کاریک بەم جۆرە بیت (بەلکو
بەلایەنی که مەو ئەبێ کۆمەڵە کهسانیکی بو تاییەت بکریته که بەم کارە
هەستەن و ئەو ئەرکە بخەنە ئەستۆی خویانه وە).

بانگه‌وازيكار د هبى هه‌ردم له به‌رزموه بېروانيته د هروبه‌رمكې،
 بېروانيته رووداوكان، وده‌مبى موسلمانى بانگه‌وازيكار بېيته چاوساغى
 كومه‌له‌كې له هه‌موو بوارمكندا.

له‌مه‌وبه‌ر ووتمان هه‌نديك دور له واقع دهرين، به‌لام هه‌نديكى تر
 هه‌ن له‌گه‌ل. واقع يا له‌ناويدا نه‌توينه‌وه، واقعى تالى دهوربه‌ر به‌دليكى
 له‌رزوكه‌وه وهره‌مگړن و ليكى دده‌نه‌وه، چا به‌هر بيانوويه‌ك بيت هه‌ول.
 دده‌ن خويان له‌روو به‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل. واقعى ناهه‌موار به‌اريزن، يا
 نه‌كه‌ونه ژير فشارى نه‌واقيعه‌و خوى له‌گه‌ل. دا د مگونه‌مينن.

به‌لام راستى نه‌ويه واقع‌ه‌كه‌ت بناسى و بيخه‌يته ژير تيشكى
 ياسايه‌كانى خوداى كه‌وزمو ميه‌رمبانه‌وه.

**(ج) دادكه‌رى له‌هه‌لس و كه‌وت كردن له‌گه‌ل. جياوازي
 له‌راو بوچوونه‌كاندا:ـ**

بوونى جياوازي نپوان خه‌لك شتيكى سروشتى به‌هه‌روك خواى كه‌وره
 ده‌فه‌رموى:

«ولا يزالون مختلفين الا من رحم ربك» (هود: ۱۱۸ - ۱۱۹)

هه‌ركاتى جياوازي له‌عقل و تيگه‌يشتن هه‌بى، جياوازي له‌نيازو
 مه‌به‌ست هه‌بى، جياوازي له‌ئاستى زانين وزانيارى هه‌بى، جياوازيش له
 راو بوچوون هه‌ر ده‌بيت.

هه‌ندى له‌بانگه‌وايكاران داواى يه‌ك ريزى و ته‌بايى و له‌بېركردنى

جياوازيه كانى رابردو دمهكن، بى شهوى سنووريك يا ترازوويهك بوئم
 مه بهسته دابنن، ناخوئېي يهك دئويه كړيزي له گډل. كى دابگرى؟
 يا ئېي نهوانه خومانيان ئى به دوور دمهگرين چ جورمه كه سانيكن؟
 له به رابهر ئم كومه لمهش كومه ليكي تر هه ن مارجى زور توند بو
 ته بایی و يهك بوون ددهنن، دميانه وى هه موو كهس وهك نهوان بن. بگره
 له راو بوو چوونى تاقه كه سيشدا دميانه وى خاوهنى هه مان بوو چوونى نهوان
 بن!

جا نه گره بى و كه سانيك راو بوو چوونيكى جيايان هه بى له گډل. نهواندا،
 نهوا هه م په رسه چوون كيشان و پيوانيكيان بو ددهمه زرين و چ نرخ و
 به هايه كيان بو دانانن!
 جا براو خوشكى بانگه وازيكار:

راستى و دادپه روهريت له وهدايه كه تو بتوانى نهو جياوازيانه قه بوول
 بكه ي به تاييه تى نه گره جياوازيه كان له سهر چند بابيه تيكى لوهكى بن،
 يان له سهر نهو بابيه تانه بى كه زانايانى پيشووله سهرى ريك نه كه وتوون،
 يان نهو راو بوو چوونه جياوازانى كه هه ن دهر باره ي چوئيه تى
 بانگه وازيكردن و شيوازه شهريه كانى يان هه رليكدانه و هو بوو چوونيك
 بيت كه له دمه كه كانه وه سهر چاوه ي گرتېي نهك هه له قولوى هه واو هه و مس و
 ناره زووه كان بيت، نه مه ريگاي بوو دهجى، به لام نهرمى نواندن له ناست
 نهو كومه لانه ي كه بېرو باورمى هه له و نامويان هه ل. گرتووه، يا
 گومر. ابوون نهوانه يهك بوون و برايه تى له گه لياندا به هيچ كلونجيك
 له گډل. شهري خوادا ناگونجى نه قلى ساغيش بى رازى نيه.

يا داواى نه وه بكه ي هيچ جياوازيه كه نه مينيت نهو ه شيان به شيكه له
 خهون و خيالآت!

پنجم، سۆزیکى زینحور

نیمه پیوستیمان به جوزه بانگه‌وازیکاریک ههیه که جهرگی بوئیسلام و موسلمانان بسووتی، بوئو واقیعه تالیه بسووتی که نه‌مر.و له سه‌رتاسه‌ری جیهاندا دووچارى نهم ئوممه‌ته هاتوو، بانگه‌وازیکاریک به سۆزو به‌زمی بیت له‌گه‌ل. براکانی، ئو ئایایه‌ته له خویدا بیته‌یه دی که ده‌فه‌رموی:—

«اشداء علی الکفار رحما- بینهم» (الفتح: ۲۹) له‌گه‌ل کافران و دوژمنانی خوادا توندوتیژین و له نیوان خوشیاندا نهم نیان و به‌سۆزین، نه‌ک و هکو (خوارج) مکان له‌گه‌ل. موسلمان و برواداران شهر.یان ده‌کردو وازیشیان له‌یت په‌رستان هیتابوو.

پیوسته برواداری راسته‌قینه ئو فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا ﴿ﷺ﴾ له خویدا بیسته‌یه جی که ده‌فه‌رموی:

«مثل المؤمنین فی توادهم و تراحمهم و تعاطفهم کمثل الجسد الواحد اذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى»^(۱)، به‌نی پوخته‌ی نهم فه‌رموده‌یه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که برواداران بو.

یه‌کتری وه‌ک نه‌ندامه‌کانی یه‌ک لاشه‌وان..

یاخود له فه‌رموده‌یه‌کی تر دا هاتوو:

(۱) (بوخاری، موسلیم، ترمذی) له ئه‌بی موسای ئه‌شفه‌ریموه ریوایه‌تیان کردوو.

«المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضاً»^(۱) براو اداران بۆيەكترى وەك خىشتەكانى ناو دىۋارىك وان يەككىيان ئىۋى تريان دەبەستىتەمۇر بە ھىزى دەكات.

ئىفە زۆر پىۋىستىمان بە كەسانىك ھەيە كە ھەست بە ئىش و ئازارى برا مۇسلمانەكانى بىكات، ئەگەر زانى وا بەلەيەكى ھاتوتە سەرغەمى بۇ بخواو ماتەمى دا يىگىرى، با ھەندى كەم كۆرىۋىد ھەشيان ھەبۇبى، مامۇستا رەشىد رەزا زۆر خەم خۆرى مۇسلمانان بۇو، ئەگەر بىزانىيە مۇسلماننىك توشى ناخۇشنىك ھاتوۋە ئەوا پەزارمۇ خەفەتبارىەكەى لە روۋىدا دەردەكەوت، ۋەبە پىچەۋانەشەۋە بە خۇشى مۇسلمانان دلخۇش دەبۇو، بۆيە ھەمۇو جارىك داىكى ئەگەر بىدىتبۇايە كە كۆرەكەى خەم داى گىرتوۋە، ئىى دەپرسى:

ھاكۆرم دىسان چىتە؟ ھەبى و نەبى
مۇسلماننىك لەۋۋلاتى چىن ۋەفاتى كىردوۋە!

چۈنكە دەيزانى كۆرەكەى دل. خۇشىۋدل. تەنگىيەكەى بە مۇسلمانانەۋە بە ستراۋەتەۋە، لە راستىدا ئەۋھىيە خۇشەۋىستى و (ۋلاءى راستەقىنە بۇ مۇسلمانان.

★ ۋەكۆبەشنىك لەم سۆزە زىندوۋە ئەبى دلمان بە ھەلەۋكەم كۆر. يەكانى مۇسلمانان بىسۋىتى ۋەەر لادانىك لە رىيازەكەى خودا بىيىتە مايەى خەم و

(۱) (بوخلارى، مۇسلىم) رىۋايەتلىن كىردوۋە، لە ھەدىسى (نۇعمانى كۆرى بەشىر)مۇە.

خەفەت لە دل. و دەروونماندا، ھەروھەا ھەر فەسادێ و خراپەکاریەکی
تربیش لەم بابەتە.

ئیمە ی موسلمان لە جیاتی ئەوەی دوورە پەریز بوەستین پێویستە وەکو
پەریشک ھەول. دەین ئەو خەلکە نەخۆشە چارەسەر بکەین بەھێی تواناو
دەسەلاتمان.

پێویستە ئەو سۆزە زیندوو و امان ئی بکات ھەلوپستی مەردانە بنوێتین
بەرامبەر خوێمان و مال و مائالمان. فەرمانیان پێی بکەین بە چاکە و ئیمان،
و ھەر یگا بگڕین لە کوفرو خراپەکاری و ھەر شتیکی تر کە خوای گەورە
پێی ناخۆش بێ.

زۆرین ئەوانە ی باسی ئیسلام دەکەن لەوانە یە بانگەوازی بەکەن، بەلام
ئەوانە ی خاوەنی سۆزێکی زیندوون ژمارەیان کەمە، چونکە ئەگەر ئەو
سۆزە لە دای بانگەوازیکار پەیدا بوو کار لە بانگەوازی یەکە ی دەکات و
بەشداری بوونی لە خەم پەژارە ی موسلمانان دەکات و بەرھەت و
بەرھەمیشی دەبێت.

ھەر مروئیک خاوەنی ئەو سۆزە زیندوو و نەبێت، تەنھا بو خۆی و مال. و
منالە کە ی دەژی، دەیەوێ تام لە وژیانە و ھەر بگري بێ ئەوە ی بیر لە
موسلمانان بکاتەو، بەراستی ئەو کەسانە خوشوپیستی و (ولاء) ی
راستە قینەیان بو موسلمانان نیە، ئەو جوړە کەسانە ھەر چەندی باسی
ئیسلام و کاری ئیسلامی و بانگەوازی بەکەن وەکو ئەو کەسانە وان کە
بەکرێ شین و وۆر. و ئەگێرن و سەرچۆپی ماتەمی نەگرنە دەست:
زۆرھەن لەسەر ئەو ئەو ئی راھاتوون کە لە کۆر. و ئاھەنگ و بیرمۆریەکاندا

فسه و وتار پیتش کەش بکەن و بلیتەوه... یا چەند رستەیک دەرازیتنەوه
 دوور لە هەموو تین و گور. یکی دلسۆزانە، دوور لە غیرەتی ئیسلامی.
 داخەکەم بوو... ئەو ئومەتی مەحەممەد... چەند بە حەژمەت کە سانیکێ
 دل. کەرم و جگەر سوژی!!

شەشەم: ناواتەنەحی (الطوح)

مەبەست لەم ره‌وشته ئه‌وهیه که مرووف خوویست نه‌بی و نه‌ها بوخوی
 نه‌ژی، به‌لکو ده‌بی وه‌کو پێشغه‌مبهری پێشه‌وا ﴿ﷺ﴾ بوگه‌ل نه‌موته‌که‌ی
 بژی، هه‌روه‌کو حه‌زه‌رتی عاثیشه‌ باسی ده‌کات کاتی که عه‌بدولای کوری
 شه‌قیق (ر.خ) پرسیاری کرد: ئایا پێشغه‌مبهر ﴿ﷺ﴾ به‌ دانێشته‌وه‌ نوێژی
 ده‌کرد؟

له‌ وه‌لامدا ووتی: (نعم، بعدها، حطمه‌ الناس)^(١) به‌ ئی پاش نه‌وه‌ی
 خه‌لکی هیلاک و شه‌که‌تیان کرد. به‌رده‌وام پیشوازی له‌ خه‌لکی ده‌کرد،
 به‌ریی ده‌کردن فەرمانی بو‌ده‌رده‌کردن، ئاگاداری ده‌کردنه‌وه‌،
 وه‌ته‌حه‌مۆلی نه‌وه‌موو کوفرو نه‌فامی، و گوهرای به‌ی ده‌کرد ئارامی له‌سه‌ر
 ده‌گرت، به‌وه‌ خه‌لکی ماندوویان کردو په‌کیان خست تاوا‌ی ئی هات پیری
 زو‌ری بو‌هیناو کهوت.

ئایینی پرو‌زی ئیسلام چەند پله و پایه‌ی تیدا هه‌یه؛ ئیسلامه، ئیپانه،
 ئیحسانه، بیجگه‌ له‌م دابه‌ش کردنه‌ش، له‌ سو‌رته‌ی (فاطر)یش دا
 به‌نده‌کانی خوا ده‌کرین به‌سی تاقمه‌وه:

(١) (نه‌حمه‌د، ئه‌بدواد، موس‌لیم) ریوا‌یه‌تی کردووه.

«ثم اورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخيرات ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخيرات باذن الله ذلك هو الفضل الكبير» (فاطر: ٢٢)

لهم نايه تانه دا خواي گه وره خولگه ی کافرو سته مکاران له خولگه ی خواناس و بروادارن جیا دمکاته وه، وه له نیو خولگه ی نیسلامه تیش دا چهند پله و پایه یه ک دیاری دمکات. ههروه کوله فرموده ی پیغه مبره (سوره بقره: ٢٢٠)

دهرباره ی (الفرقة الناجية) دمدوی:

له پینشدا نیسلام به وه ناو دهبات که دمرگایه کی سهرمکی به بو چوونه به ههشت، که سیک ناچیت به ههشت نه که ر موسلمان نه بیت، له ناو نه و بازنه که وره دا بازنه یه کی بچوک هه یه نه و میش بازنه ی (الفرقة الناجية) به نه و که سانه دمرگیت وه که پابهندن به خوو رهوشتی راست و موسلمانانه، خاوه نی بیروباوهر یکی پاکن و هیچی تر ناکهن، بازنه ی شی هم و له هه موان بچوک تر بازنه ی (الطائفة المنصورة) به. نه مش به رزترین پله و پایه به.

نه و که سانه دمرگیت وه که خو یان فروشتو وه به خووا و پاریزگاری له م دینه ده کهن، نیش نازاری له پیناودا دمجیزن وله کوتایشدا خواي گه وره سهریان دمخات.

جا پیویسته موسلمان هه رده م به ناواتی نه م پله و پایه یه بیت هه ول. و باره زووی بو نه وه بی که بیگاتی.

مروقی موسلمان پیویسته له نایینه کهیدا چاوببریت نه و که سانه ی که له و له پینش ترن و بالاترن، له مه سه له ی ژیا نی دونه اش سهیری نه و که سانه بکات که له و نرمترن.

پښېسته هـول بدمين وډك بياو چاك و زاناکان بين، نهـوانهـى خزمهـتيكى
چاكيان پيش كـش به نـيـسلام كـردوه، نهـوكـاته مـروږ نهـتوانـى خـيـريـكى بـو
خـوى و مـيلـلهـتهـكهـى پـنـوه بـيـت، نـابـى به بهـشى كـهـم رازى بـين، نـابـى له چـاكـه و
خـهـيردا تـير بـين تا گـهـيـشتن به بهـهـشت و وهدـهـست هـيـتـانـى رـهـزـامـهـندى
خوداى گـوره.

دواووته

پښېسته بانگهـوازيكار نمـوونـهـى مـوسـلـمـانـيـكى ريك و پيك بـيـت، مـامـوسـتا
و پيشـهـوا بـيـت، له هـمـو و كـاريـكى نارـيك هـر چـهـند بـچـو و كـيـش بـى خـوى به
دور بـگـريـت زـيـده دـهـست بـلا و نهـبـيـت له و شـتـانـهـى خـواى گـوره بـوى
حـلال كـرد و وـين.

★ پښېسته بانگهـوازيكار به چـاوـيـكى نـزـم سـهـيـرى دـونـيا بـكـات و مـل
مـلـانـى له سـهـر نهـكـات بـو نهـوـى خـهـلكـى بـرـواى هـى بـكـن و بـيـته جـى
مـتـمـانـهـى خـهـلكـى.

گـرنـگ نهـو مـبه بانگهـوازيكار دـونـيا بـخـاـته ژيـر هـى يـهـكـانـى بـو خـزمـهـتى
بـيـروراكـهـى به كـارى بـهـيـتى، نهـك خـزمـهـتى دـونـيا بـكـات، تا خـهـلكـى بـزانـن
كه نه دـونـياى مـهـبـهـسـته و نه پـله و پـايـهـش.

جا نهـگـر. بانگهـوازيكار بـيـهـوى بـيـته نمـوونـهـى يـهـكى چاك بـو خـهـلكـى و چـاوـى
لى بـكـرى پښېسته قـسـه و كـردارى يـك بـن، هـر وډـكو قـورـئـانـى پـيـرـوز له سـهـر
زوو پـانـى حـهـز مـتى شـوعـهـيب (سـلاوى خـواى له سـهـر بـيـت)
د مـفـهـر مـوى:

«وما ارید ان اخالفکم الی ما انهاکم عنه ان ارید الا الاصلاح ما استطعت
وما توفیقی الا بالله علیه توکلت والیه انیب» (هود ۸۸)

بویه زانا ناتەواو ناریکه‌کان خەڵکی تەنھا بە قسە بو لای ئیسلام بانگ
دەکن، بە لām خوێان نایکن و بە جێی ناهیتن نە وەک تووشی نیش نازار
و زیان و ماندوو بوون بن.

جا براو خوشکی بانگەوازیکار پێویستە بەردەوام بێتەواو نموونە بیت لە
قسە و کرداردا.

لێرەدا مەسەلە یەک هەیه پێویستە ئاگاداری بێن ئەویش ئەومێه که گەلی
کەس واتیگە یشتوون که موسلمانانی بانگەوازیکار نابێت باسی شتی بکات
که خۆی بە تەواوی بە جێی نەهیتاوه، یان قەت نابێ نەهی لە شتی بکات
که خۆی هیشتا وازی ئی نەهیتاوه بە لکو ئەمەشیان هەلەیه چونکه لە
قورئان و سوننەت دا بە لگەیی لە سەر هەیه که مروق هەر چەندە کەم و
کوری هەبێت بە لām هەردەبێی فەرمان بە چاکە بکات و ریگا لە خراپە
بگرێت ئەگەر بو خۆی تێی کەوتبێ، هەندیک لە گەرە زانایان دەڵێن:

مروق ئەگەر مە ی خۆرموش بیت هەر دەبێ نەهی لەم کارە خراپە بکات.
من چۆن ئەتوانم بە بیانووی ئەوهی که وا هەلەیه کەم هەیه، یا گوناھیکی زل
تر بکەم ئەویش بێ دەنگ بوونە لە ئاستی خراپە و فەسادێ دا، تاکە مەرج
بو ئەم کارە ئەومێه که بە دلسۆزی و بە راستگویی بیت، ئەک بە نیفاق و
بو خەلە تاندنی خەلکی یا بۆ لاف و گەزاف ئی دان.

ئەگەر باوکیک جگەرە کێش بیت مانای ئەوه نیه ریگا بدات منالەکانی فیزی

جگه ره کیشان بن! به لکو پیویسته قهده غه یان لی بکات و تی یان بگه یه نی
که نه و توش بووه و ناتوانی وازی لی بهیتی.

ولو لم یغظ الناس من هو مذنب
فمن یغظ العاصین بعد محمد

نه گهر بلرین نابی مروقی گونا هبار ناموزگاری خه لکی بکات، نه ی له دوی
محمد ﷺ کی نه بی بیست ناموزگاری و رینموونی خراپه کاران بکات؟

بانگه وازی کار به رامبه ر هه ره له و خراپه یه کی برابه کی موسلمان ی با
چاکه یه کی له به رامبه ردا بنویسی، سینه فراوان بی، هه روه کو پیسغه مبه ر
ﷺ بکات به رامبه ر ستم لی کردنی به خشین و لی بووردنی هه بیست وه
نه گهر که سیک هیچی پی نه دابایه، نه و پی ی نه دا نه گهر که سیک سه ردانی
نه گردبایه سه ردانی نه کرد. نه وه بووره وشتی پیسغه مبه ران (سلاوی خویان
له سه ریست).

خودای گه وره و میهره بان ئیسمه و ئیسه و ئیسه و بخاته سه ر راسته ریگای خوئی،
گومرا نه بین و که سیش گومرا نه که بین، خودا به میهره بانی خوئی
بمانه خشی. فهو اهل التقوی و اهل المغفرة
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
سبحانک اللهم و یحمدک اشهد ان لا اله الا انت استغفرک و اتوب الیک

کوتایی

ناو هروك

لاپه ۵

- ۱ - بى پيشهكى _____ ۶
- ۲ - بهرترين خوور. موشت _____ ۷
- ۳ - موسلمانيك و .. بانگهوازي _____ ۸
- ۴ - خالريكى تر _____ ۹
- چهنر رموشتيك _____ ۱۰
- يه كه م: راستكويى _____ ۱۰
- دو و هم: نارامگرى _____ ۱۶
- سى يه م: خوبه زل نه زانين _____ ۲۳
- چواردم: دادگرى _____ ۲۹
- پيتجهم: سوزيكى زيندوو _____ ۵۴
- شه شه م: ئاواتمه ندى _____ ۵۷
- دوا و وته _____ ۵۹

